

Chambre des Représentants

SESSION 1969-1970

2 AVRIL 1970

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention entre la Belgique et le Danemark en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Bruxelles le 16 octobre 1969.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Gouvernement soumet à votre approbation la Convention conclue le 16 octobre 1969 entre la Belgique et le Danemark en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune.

Cette Convention s'inspire dans toute la mesure du possible des dispositions reprises dans la Convention-type de l'O. C. D. E. et se rapproche donc, dans l'ensemble, des conventions similaires conclues avec la Suède le 2 juillet 1965, avec la République fédérale d'Allemagne le 11 avril 1967, avec la Norvège le 30 juin 1967, avec le Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande du Nord le 29 août 1967, avec le Japon le 28 mars 1968, avec la Grèce le 24 mai 1968 et avec le Portugal le 16 juillet 1969.

La Convention se subdivise en sept chapitres qui sont traités ci-après.

I. — Champ d'application de la Convention (articles 1 et 2)

Les articles 1 et 2 délimitent, au regard des personnes et des impôts, le champ d'application de la Convention. Celle-ci s'appliquera aussi aux impôts identiques ou analogues aux impôts existant actuellement, qui seraient instaurés à l'avenir dans l'un des deux Etats. Bien que la Belgique ne perçoive pas d'impôts sur la fortune, ceux-ci sont cependant visés dans la Convention du fait qu'un tel impôt existe au Danemark.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1969-1970

2 APRIL 1970

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Regering onderwerpt aan uw goedkeuring de op 16 oktober 1969 tussen België en Denemarken gesloten Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen.

Deze Overeenkomst volgt zo getrouw mogelijk de bepalingen van het modelverdrag van de O. E. S. O. en vertoont dan ook in het algemeen hetzelfde patroon als de gelijksoortige verdragen die op 2 juli 1965 met Zweden, op 11 april 1967 met de Bondsrepubliek Duitsland, op 30 juni 1967 met Noorwegen, op 29 augustus 1967 met het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, op 28 maart 1968 met Japan, op 24 mei 1968 met Griekenland en op 16 juli 1969 met Portugal zijn gesloten.

De Overeenkomst is in zeven hoofdstukken ingedeeld, die hierna behandeld worden.

I. — Reikwijdte van de Overeenkomst (artikelen 1 en 2).

De artikelen 1 en 2 omschrijven de reikwijdte van de Overeenkomst ten opzichte van de personen en van de belastingen. De Overeenkomst zal ook van toepassing zijn op belastingen van gelijke of gelijksoortige aard als thans bestaande belastingen, die in de toekomst in een van beide Staten mochten worden ingevoerd. Hoewel België geen belasting heft van vermogen, vallen de vermogensbelastingen toch onder de toepassing van de Overeenkomst omdat Denemarken wel zulke belasting heft.

II. — Définition des principales notions de la Convention (articles 3 à 5).

Dans leur ensemble, les définitions reprises sous les articles 3 à 5 correspondent à celles de la Convention-type et aux définitions analogues figurant dans nos conventions similaires précitées.

Il résulte de la définition du terme « Belgique » à l'article 3, § 1, 1°, que dans l'éventualité où seraient prises des dispositions légales belges relatives à l'exercice des droits souverains d'exploration et d'exploitation du lit de la mer et du sous-sol de la mer du Nord, adjacents à la mer territoriale belge, la Convention sera également applicable à cette région. La délimitation de cette région sera, en ce cas, notifiée au Royaume de Danemark, par voie diplomatique, aussitôt que des accords avec la France, les Pays-Bas et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord auront permis de l'établir. De telles dispositions légales ont été prises entre-temps par la loi du 13 juin 1969 sur le plateau continental de la Belgique (*Moniteur belge* du 8 octobre 1969), de sorte que la Convention pourra y être appliquée dès qu'aura eu lieu la notification prévue à l'article 3, § 1, 1° de la Convention.

Après leur signature les accords de délimitation seront soumis à l'approbation des Chambres législatives.

La Convention s'appliquera aussi au plateau continental du Danemark (article 3, § 1, 2°).

III. — Régime d'imposition applicable aux diverses catégories de revenus (articles 6 à 21).

Suivant le régime d'imposition qui leur est applicable dans l'Etat de la source, les revenus peuvent être classés en trois catégories.

1° Revenus exemptés dans l'Etat de la source :

Sont visés ici :

— les bénéfices de la navigation maritime et aérienne (art. 8);

— les redevances normales pour l'usage ou la concession de l'usage de biens mobiliers corporels ou incorporels, pour autant qu'elles ne reviennent pas à un établissement stable situé dans l'Etat de la source (art. 12);

— les plus-values provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui ne font pas partie d'un établissement stable ou d'une base fixe situés dans l'Etat de la source (art. 13, § 2, 1er alinéa et § 3);

— les plus-values provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international et de biens mobiliers affectés à leur exploitation (art. 13, § 2, 2° alinéa);

— les pensions du secteur privé (art. 18, § 1);

— les sommes que des étudiants, apprentis ou stagiaires reçoivent de l'étranger pour couvrir leurs frais d'entretien, d'études ou de formation, ainsi que les rémunérations des professeurs ou autres membres du personnel enseignant qui enseignent ou se livrent à des recherches scientifiques dans l'Etat de la source pendant une période n'exédant pas deux ans (art. 20);

— les revenus de nature ou de sources non mentionnées dans les autres articles de la Convention, s'ils sont soumis à l'impôt dans l'Etat du domicile du bénéficiaire (art. 21).

II. — Bepaling van de voornaamste begrippen uit de Overeenkomst (artikelen 3 tot 5).

Doorgaans stemmen de bepalingen van artikelen 3 tot 5 overeen met die van het O. E. S. O.-model en met de overeenkomstige bepalingen in onze voormelde soortgelijke verdragen.

Uit de definitie van de woord « België » in artikel 3, § 1, 1°, volgt dat, in het geval dat in België wettelijke bepalingen aangaande het uitoefenen van soevereine rechten van onderzoek en ontginning over de zeebodem en de ondergrond van de Noordzee grenzend aan de Belgische territoriale zee worden getroffen, dit gebied eveneens onder de werking van de Overeenkomst zal vallen. De afbakening van gezegd gebied zal, in dat geval, aan het Koninkrijk Denemarken langs diplomatieke weg worden betekend zodra zij kan worden bepaald ingevolge akkoorden met Frankrijk, Nederland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland. Dergelijke wettelijke bepalingen zijn thans getroffen bij de wet van 13 juni 1969 inzake het continentaal plat van België (*Belgisch Staatsblad* van 8 oktober 1969), zodat de Overeenkomst daarop zal kunnen worden toegepast zodra de in artikel 3, § 1, 1° van de Overeenkomst voorziene betekening heeft plaatsgevonden.

De afbakeningsakkoorden zullen, na hun ondertekening, onderworpen worden aan de goedkeuring van de Wetgevende Kamers.

De Overeenkomst zal ook op het Deense continentaal plat toepassing vinden (art. 3, § 1, 2°).

III. — Aanslagregeling met betrekking tot de verschillende categorieën van inkomsten (artikelen 6 tot 21).

Volgens de in de bronstaat toepasselijke regeling, kunnen de inkomsten in drie categorieën worden verdeeld.

1° Inkomsten die in de bronstaat vrijgesteld zijn :

Hieronder vallen :

— winsten uit zee- en luchtscheepvaart (art. 8);

— normale royalty's voor het gebruik of het recht van gebruik van lichamelijke of onlichamelijke roerende goederen, voor zover zij niet toekomen aan een in de bronstaat gelegen vaste inrichting (art. 12);

— meerwaarden uit vervreemding van roerende goederen die geen deel uitmaken van een vaste inrichting of vaste basis in de bronstaat (art. 13, § 2, 1° lid en § 3);

— meerwaarden uit vervreemding van schepen en luchtvaartuigen geëxploiteerd in internationaal verkeer en van roerende goederen gebezigd voor de exploitatie daarvan (art. 13, § 2, 2° lid);

— pensioenen uit de particuliere sector (art. 18, § 1);

— betalingen van buitenlandse herkomst aan studenten, leerlingen of stagiairs ten behoeve van hun onderhoud, studie of opleiding, en bezoldigingen van hoogleraren en andere leden van het onderwijzend personeel wegens het geven van onderwijs of het verrichten van wetenschappelijk onderzoek in de bronstaat gedurende ten hoogste twee jaren (art. 20);

— inkomsten die naar hun aard of hun herkomst niet in de andere artikelen van de Overeenkomst vermeld zijn indien zij in de domiciliestaat van de genietter aan belasting onderworpen zijn (art. 21).

2° *Revenus soumis à une imposition limitée dans l'Etat de la source :*

a) *Dividendes (article 10).*

L'Etat de la source doit limiter son impôt à 15 % du dividende brut, pour autant que les actions qui produisent ces revenus ne soient pas investies dans un établissement stable situé dans cet Etat (dans le cas contraire, le droit de taxation de l'Etat de la source n'est pas limité). En vertu de l'article 28, § 1, cette règle ne limite pas le droit de la Belgique d'appliquer sa législation interne pour l'établissement des cotisations spéciales dues par les sociétés belges en cas de rachat de leurs propres actions ou parts ou en cas de partage de l'avoir social.

b) *Intérêts (article 11).*

Les intérêts peuvent être soumis dans l'Etat de la source à un prélèvement limité à 15 % de leur montant normal pour autant que la créance ou le dépôt générateur des intérêts ne soit pas investi dans un établissement stable situé dans cet Etat (dans le cas contraire, le droit de taxation de l'Etat de la source n'est pas limité).

Cette disposition n'est cependant pas applicable :

- aux intérêts considérés comme des dividendes par la législation belge;
- aux intérêts de créances commerciales et aux intérêts bonifiés entre banques (lesquels sont soumis au régime des bénéfices industriels et commerciaux);
- aux intérêts de dépôts de sommes d'argent, non représentés par des titres au porteur, effectués dans des entreprises bancaires, y compris les établissements publics de crédit (et qui sont soumis soit au régime des bénéfices industriels et commerciaux, soit au régime prévu par l'art. 21 et visé au 1° ci-dessus pour les revenus non expressément mentionnés dans les autres articles de la Convention).

3° *Revenus imposés sans limitation dans l'Etat de la source :*

Les revenus énumérés ci-après sont imposables sans limitation dans l'Etat de la source, lequel sera, suivant le cas, l'Etat où les biens, l'établissement stable ou la base fixe sont situés, l'Etat où l'activité est exercée ou l'Etat dont le débiteur est un résident :

- les revenus de biens immobiliers (art. 6);
- les bénéfices d'un établissement stable d'une entreprise (art. 7);
- les plus-values provenant de l'aliénation de biens immobiliers, ainsi que de biens mobiliers faisant partie d'un établissement stable ou d'une base fixe situés dans l'Etat de la source (art. 13, § 1 et § 2, 1er al.);
- les profits des productions libérales ou d'autres activités indépendantes produits dans une base fixe (art. 14);
- les rémunérations des appointés et salariés du secteur privé, sauf le cas de la règle dite des 183 jours et celui des personnes occupées à bord d'un navire ou d'un aéronef en trafic international (art. 15);

— les rémunérations allouées, en raison de l'exercice de leur mandat, aux administrateurs, commissaires, etc. de sociétés par action (art. 16) : ces rémunérations sont imposables dans l'Etat du domicile de la société; toutefois, les rémunérations afférentes à des fonctions réelles et permanentes (activité journalière) exercées dans un établissement stable situé dans l'Etat autre que celui du domicile fiscal de la société sont imposables dans ledit autre Etat si elles sont supportées comme telles par cet établissement;

2° *Inkomsten die in de bronstaat aan beperkte belasting onderworpen zijn :*

a) *Dividenden (artikel 10).*

De bronstaat moet zijn belasting beperken tot 15 % van het brutodividend, voor zover de aandelen die de dividenden voortbrengen niet zijn belegd in een in die Staat gelegen vaste inrichting (in het tegenovergestelde geval wordt de belasting van de bronstaat niet beperkt). Ingevolge artikel 28, § 1, beperkt zulks niet het recht van België om volgens zijn nationale wetgeving bijzondere aanslagen te heffen van Belgische vennootschappen in geval van inkoop van eigen aandelen of delen of in geval van verdeling van het maatschappelijk vermogen.

b) *Interesten (artikel 11).*

Interesten mogen in de bronstaat worden onderworpen aan een beperkte heffing van 15 % op het normale bedrag voor zover de lening of het deposito, die de interesten opleveren, niet in een vaste inrichting in die Staat belegd zijn (in het tegenovergestelde geval wordt de belasting in de bronstaat niet beperkt).

Die bepaling is echter niet van toepassing ter zake van :

- interesten die door de Belgische wetgeving als dividenden worden behandeld;
- interesten van handelsschuldvorderingen en interesten tussen bankondernemingen (welke als ondernemingswinsten worden behandeld);
- interesten van niet in effecten aan toonder verdeelde gelddeposito's bij bankondernemingen, daaronder begrepen openbare kredietinstellingen (en die vallen onder de regeling van de ondernemingswinsten, of wel onder de regeling van art. 21, waarvan sprake in 1° hierboven, als zijnde niet uitdrukkelijk in de andere artikelen van de Overeenkomst vermelde inkomsten).

3° *Inkomsten die in de bronstaat onbeperkt belastbaar zijn :*

De hiernavolgende inkomsten zijn zonder beperking belastbaar in de bronstaat; als bronstaat geldt, naar het geval, de Staat waar de goederen, de vaste inrichting of vaste basis zijn gelegen, waar de bedrijvigheid wordt uitgeoefend of waarvan de schuldenaar verblijfhouder is :

- inkomsten uit onroerende goederen (art. 6);
- winsten van een vaste inrichting van een onderneming (art. 7);
- meerwaarden uit vervreemding van onroerende goederen, zomede van roerende goederen die deel uitmaken van een vaste inrichting of van een vaste basis in de bronstaat (art. 13, § 1 en § 2, 1° lid);
- baten van vrije beroepen of andere zelfstandige werkzaamheden, die in een vaste basis opgebracht zijn (art. 14);
- beloningen van loon- en weddetrekkers uit de particuliere sector, behalve het geval van de zogenaamde regel van 183 dagen, en behalve personeel aan boord van een schip of een luchtvaartuig in internationaal verkeer (art. 15);
- beloningen uit hoofde van het mandaat van beheerder, commissaris, enz. van vennootschappen op aandelen (art. 16); deze zijn belastbaar in de domiciliestaat van de vennootschap, doch de beloningen voor werkelijke en vaste functies (dagelijkse werkzaamheden) in een vaste inrichting in de andere Staat dan de domiciliestaat van de vennootschap zijn in die andere Staat belastbaar indien zij als dusdanig door die inrichting worden gedragen;

— les revenus des professionnels du spectacle et des sportifs (art. 17);

— les pensions et autres allocations périodiques ou non, versées en exécution de la législation sociale (art. 18, § 2);

— les rémunérations et pensions publiques, imposables uniquement dans l'Etat du débiteur, à moins que le bénéficiaire ne soit un ressortissant de l'autre Etat sans être en même temps un ressortissant de l'Etat du débiteur (art. 19).

IV. — Imposition de la fortune (article 22).

Les résidents de la Belgique ne sont passibles de l'impôt danois sur la fortune qu'à raison de leurs biens immobiliers situés au Danemark et de leurs biens mobiliers faisant partie d'un établissement stable ou d'une base fixe existant dans ce pays.

Les navires et aéronefs exploités en trafic international ainsi que les biens mobiliers servant à leur exploitation ne sont imposables au Danemark que si le siège de la direction effective de l'entreprise y est situé.

V. — Mesures applicables dans l'Etat du domicile fiscal en vue d'éviter la double imposition (article 23).

A. En Belgique (art. 23, § 1).

1° Revenus exonérés au Danemark :

Ces revenus sont imposables en Belgique au taux plein et conformément au droit commun.

2° Revenus soumis à une imposition limitée au Danemark :

Il est remédié à la double imposition de ces revenus par l'imputation opérée suivant les modalités prévues à l'article 23, § 1, 2°. Cette imputation s'opère en fait suivant les dispositions du droit commun : les dividendes danois recueillis par des personnes physiques résidentes de la Belgique, ainsi que les intérêts et les redevances excessives d'origine danoise qui sont imposables au Danemark et sont recueillis par des personnes physiques ou morales résidentes de la Belgique, donnent lieu à l'imputation de la quotité forfaitaire d'impôt étranger de 15 %.

Cas particulier : dividendes danois recueillis par des sociétés belges.

En règle générale, ces dividendes subissent à l'entrée le précompte mobilier de 10 %; considérés comme des revenus définitivement taxés, ils sont ensuite exonérés, à concurrence de leur montant net (90 ou 95 %), de l'impôt des sociétés et, lors de leur redistribution, du précompte mobilier.

En vertu de l'article 23, § 1, 4°, les sociétés belges peuvent, sous certaines conditions, demander l'exonération du précompte mobilier lors de l'encaissement des dividendes danois; en contrepartie, les dividendes ainsi exemptés seront passibles du précompte mobilier lors de leur redistribution aux actionnaires des sociétés belges intéressées (régime facultatif prévu aussi pour les dividendes d'origine allemande, américaine, britannique, française, grecque, japonaise, norvégienne, portugaise et suédoise). L'application de ce régime facultatif sera cependant limitée aux divi-

— inkomsten van beroepsartisten en sportbeoefenaars (art. 17);

— pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen, betaald ter uitvoering van de sociale wetgeving (art. 18, § 2);

— openbare beloningen en pensioenen, slechts belastbaar in de Staat van de schuldenaar, tenzij de genietende onderdaan van de andere Staat is zonder eveneens onderdaan van de Staat van de schuldenaar te zijn (art. 19).

IV. — Belastingheffing naar het vermogen (artikel 22).

Verblijfhouders van België zijn aan de Deense vermogensbelasting slechts onderworpen ter zake van hun in Denemarken gelegen onroerende goederen en van hun goederen die deel uitmaken van een vaste inrichting of van een vaste basis in dat land.

In internationaal verkeer geëxploiteerde schepen en luchtvaartuigen, zomede de roerende zaken welke voor de exploitatie daarvan worden gebezigd, zijn slechts in Denemarken belastbaar indien de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming aldaar is gelegen.

V. — Maatregelen tot vermindering van dubbele belasting in de domiciliestaat (artikel 23).

A. In België (art. 23, § 1).

1° In Denemarken vrijgestelde inkomsten :

Deze inkomsten zijn hier te lande tegen het volle tarief en volgens het gemeen recht belastbaar.

2° In Denemarken aan beperkte belasting onderworpen inkomsten :

Dubbele belasting van deze inkomsten wordt vermeden door verrekening volgens de in artikel 23, § 1, 2° neergelegde regels. De verrekening gebeurt in feite overeenkomstig het interne recht : Deense dividenden verkregen door natuurlijke personen, verblijfhouders van België, zomede interesten en overdreven royalty's van Deense afkomst die in Denemarken belastbaar zijn en verkregen zijn door natuurlijke personen of rechtspersonen, verblijfhouders van België, geven aanleiding tot verrekening van het forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting, gelijk aan 15 %.

Bijzonder geval : Deense dividenden verkregen door Belgische vennootschappen.

Over 't algemeen ondergaan deze dividendende roerende voorheffing van 10 % bij het binnenkomen; als definitief belaste inkomsten worden zij vervolgens tot het nettogedeelte (90 of 95 %) vrijgesteld van vennootschapsbelasting benevens, wanneer zij verder worden uitgekeerd, van de roerende voorheffing.

Ingevolge artikel 23, § 1, 4° kunnen Belgische vennootschappen onder zekere voorwaarden vrijstelling van roerende voorheffing vragen bij de incassering van Deense dividendende; daartegenover staat dan dat de aldus vrijgestelde dividendende aan de roerende voorheffing zullen worden onderworpen wanneer zij verder worden uitgekeerd aan de aandeelhouders van de betrokken Belgische vennootschap (facultatieve regeling die ook geldt voor dividendende van Amerikaanse, Britse, Duitse, Franse, Griekse, Japanse, Noorse, Portugese en Zweedse afkomst). De toepassing

dendes de participations d'une certaine importance dans l'éventualité où une limitation semblable serait instaurée à l'avenir par la législation belge pour l'application de la règle « non bis in idem » aux dividendes d'origine belge.

3° *Revenus imposables sans limitation au Danemark :*

La Belgique exempte ces revenus, mais elle peut les prendre en considération pour fixer le taux qui sera appliqué aux autres revenus imposables des bénéficiaires (méthode dite de l'exemption avec progressivité — art. 23, § 1, 1°). La Convention contient cependant une disposition tendant à éviter un double dégrèvement par suite de l'imputation des pertes qu'une entreprise belge aurait subies dans son établissement stable au Danemark (art. 23, § 1, 5°).

B. *Au Danemark (art. 23, § 2).*

Le Danemark remédie normalement à la double imposition des revenus d'origine belge en déduisant de l'impôt danois y afférent et de l'impôt sur la fortune dont proviennent ces revenus l'impôt qui a été perçu en Belgique (méthode dite de l'imputation).

En ce qui concerne particulièrement les dividendes attribués par une société belge à une société danoise qui a la propriété d'au moins un quart du capital de la première société la déduction tiendra également compte de l'impôt belge dû par la société en raison des bénéfices au moyen desquels sont payés les dividendes.

C. *Cas particuliers : entreprises interdépendantes.*

L'article 9 permet aux Etats contractants de faire échec aux transferts illégitimes de bénéfices entre des entreprises associées ou interdépendantes sans pour cela entraîner l'obligation de remédier à la double imposition qui peut en résulter pour certains éléments de revenus. Empruntée à la Convention-type de l'O. C. D. E., cette disposition figure dans toutes les conventions de double imposition conclues par la Belgique depuis la publication de ce document.

VI. — Dispositions diverses (articles 24 à 29).

Dans cette partie on retrouve les clauses habituelles ayant un rapport direct avec la double imposition ou avec les impôts des deux Etats et qui concernent :

- la non-discrimination (art. 24);
- la procédure amiable et l'octroi d'un délai spécial de réclamation aux contribuables frappés ou menacés d'une double imposition (art. 25);
- l'échange de renseignements (art. 26);
- l'assistance au recouvrement (art. 27);
- la sauvegarde des immunités fiscales des fonctionnaires diplomatiques et consulaires et quelques autres dispositions diverses (art. 28);
- l'extension éventuelle de la Convention aux territoires danois auxquels la Convention n'est pas applicable autrement en vertu de l'article 3, § 1, 2° (art. 29).

van deze facultatieve regeling zal echter tot dividenden uit deelnemingen van een zekere belangrijkheid beperkt worden, ingeval een dergelijke beperking later in de Belgische wetgeving zou worden ingevoerd voor de toepassing van de regel « non bis in idem » met betrekking tot Belgische dividend.

3° *In Denemarken onbeperkt belastbare inkomsten :*

België stelt deze inkomsten vrij, doch kan er rekening mee houden om het belastingtarief te bepalen dat op de andere belastbare inkomsten van de genietters zal worden toegepast (zogenaamde methode van vrijstelling met progressiebehoud — art. 23, § 1, 1°). De Overeenkomst bevat echter een bepaling ter voorkoming van dubbele ontheffing wegens compensaties van verliezen die een Belgische onderneming in haar vaste inrichting in Denemarken mocht hebben geleden (art. 23, § 1, 5°).

B. *In Denemarken (art. 23, § 2).*

In Denemarken wordt dubbele belasting van inkomsten van Belgische afkomst normaal vermeden door de in België geheven belasting af te trekken van de Deense belasting met betrekking tot die inkomsten en met de belasting op het vermogen waaruit die inkomsten voortkomen (zogenaamde verrekeningsmethode).

Inzonderheid met betrekking tot dividend die door een Belgische vennootschap zijn toegekend aan een Deense vennootschap die ten minste een vierde van het kapitaal van de eerste vennootschap bezit, zal de te verrekenen Belgische belasting ook de belasting omvatten op de winsten van de vennootschap, waaruit de dividend zijn betaald.

C. *Bijzonder geval : onderling afhankelijke ondernemingen.*

Artikel 9 biedt de verdragsluitende Staten de mogelijkheid onrechtmatige winstoverheveling tussen met elkaar verwante of verbonden ondernemingen te verhinderen, zonder daarom de verplichting op te leggen de dubbele belasting uit te schakelen waaraan sommige inkomstenbestanddelen daardoor onderworpen kunnen zijn. Deze aan het O.E.S.O.-model ontleende bepaling komt in alle overeenkomsten voor, die België sinds de publicatie van dat model heeft gesloten.

VI. — Bijzondere bepalingen (artikelen 24 tot 29).

In dit deel vindt men de gebruikelijke, met de dubbele belasting of met de belasting van de twee Staten verband houdende, clausules betreffende :

- de non-discriminatie (art. 24);
- de regeling voor onderling overleg en de toekenning van een speciaal bezwaartermijn aan door dubbele belasting getroffen of bedreigde belastingplichtigen (art. 25);
- de uitwisseling van inlichtingen (art. 26);
- de invorderingsbijstand (art. 27);
- de vrijwaring van de fiscale voorrechten van diplomatieke en consulaire ambtenaren en enkele andere diverse bepalingen (art. 28);
- de eventuele uitbreiding van de Overeenkomst tot gebiedsdelen van Denemarken waarop de Overeenkomst anders niet van toepassing is ingevolge art. 3, § 1, 2° (art. 29).

VII. — Entrée en vigueur et dénonciation de la Convention (articles 30 et 31).

La Convention entrera en vigueur le quinzième jour suivant celui où les États se seront notifiés que la procédure constitutionnellement requise est accomplie (le Danemark a déjà fait cette notification). Elle s'appliquera en Belgique aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement après le 31 décembre de l'année au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur et aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin après le 31 décembre de la même année. La Convention conclue le 21 décembre 1928, en vue d'éviter la double imposition des revenus des entreprises de navigation maritime et la Convention conclue le 23 octobre 1961, en vue d'éviter la double imposition des revenus des entreprises de navigation aérienne, cesseront de s'appliquer pendant la durée d'application de l'article 8 de la Convention générale.

La Convention ne pourra être dénoncée qu'à partir de la cinquième année suivant celle de l'entrée en vigueur.

* * *

Le Gouvernement estime que la Convention apporte une solution satisfaisante dans son ensemble aux problèmes de double imposition qui existent ou sont susceptibles de se poser entre la Belgique et le Danemark et qui sont de nature à entraver le développement harmonieux des relations économiques entre les deux pays. Dès lors, le Gouvernement vous propose d'approuver rapidement cette Convention afin qu'elle puisse produire ses effets dans le plus bref délai. Dans cet ordre d'idées, il appelle votre attention sur le fait, qu'en ce qui concerne le Danemark, il a été satisfait à la procédure requise par la constitution danoise au moment même de la signature de la Convention.

Le Ministre des Affaires étrangères,

P. HARMEL.

Le Ministre du Commerce extérieur,

H. FAYAT.

Le Ministre des Finances,

J.-Ch. SNOY et D'OPPUERS.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 29 janvier 1970, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la convention entre la Belgique et le Danemark en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Bruxelles le 16 octobre 1969 », a donné le 9 février 1970 l'avis suivant :

VII. — Inwerkingtreding en opzegging van de Overeenkomst (artikelen 30 en 31).

De Overeenkomst zal in werking treden op de vijftiende dag die volgt op de dag waarop de Staten elkander zullen hebben betekend dat de volgens hun grondwet vereiste procedure is vervuld (vanwege Denemarken is dit reeds geschied). Zij zal in België van toepassing zijn op de bij de bron verschuldigde belastingen met betrekking tot inkomsten die normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld na 31 december van het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden, en op de andere belastingen geheven naar de inkomsten van belastbare tijdperken eindigend na 31 december van hetzelfde jaar. Zolang artikel 8 van de algemene Overeenkomst van toepassing is, zullen de op 21 december 1928 gesloten Overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting van de inkomsten van scheepvaart-ondernemingen en de op 23 oktober 1961 gesloten Overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting van de inkomsten uit de uitoefening van de luchtvaart ophouden van toepassing te zijn.

De Overeenkomst zal anderzijds slechts kunnen worden opgezegd met ingang van het vijfde jaar volgend op het jaar van de inwerkingtreding.

* * *

De Regering is van oordeel dat deze Overeenkomst in haar geheel bevredigende oplossingen bevat voor het probleem van dubbele belasting die tussen België en Denemarken bestaan of kunnen worden verwacht en die een harmonische ontwikkeling van de economische betrekkingen tussen de twee landen in de weg kunnen staan. De Regering stelt U dan ook voor deze Overeenkomst spoedig goed te keuren opdat zij binnen korte tijd in werking kan treden. In dit verband bestigt zij er uw aandacht op dat, wat Denemarken betreft, met de ondertekening van de Overeenkomst voldaan is aan de door de Deense grondwet vereiste procedure.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. HARMEL.

De Minister van Buitenlandse Handel,

H. FAYAT.

De Minister van Financiën,

J.-Ch. SNOY et D'OPPUERS.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 29ste januari 1970 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969 », heeft de 9e februari 1970 het volgend advies gegeven :

Article 9.

L'article 24 du Code des impôts sur les revenus dispose :

« Lorsqu'une entreprise établie en Belgique se trouve directement ou indirectement dans des liens quelconques d'interdépendance à l'égard d'une entreprise établie à l'étranger, tous avantages anormaux ou bénévoles qu'en raison de ces liens elle consent à cette dernière ou à des personnes et entreprises ayant avec celle-ci des intérêts communs, sont ajoutés à ses propres bénéfices ».

Ce texte trouve application en cas de contrôle direct d'une entreprise belge sur une entreprise étrangère ou vice versa, ainsi que lorsqu'une ou plusieurs entreprises belges et une ou plusieurs entreprises étrangères dépendent ensemble d'une personne ou entreprise tierce, ou encore d'un même groupe.

Le juge du fond apprécie souverainement cette situation.

Dans son article 9, la convention belgo-danoise traite du même problème en des termes qui diffèrent sensiblement de ceux de l'article 24 du Code belge des impôts sur les revenus. Alors que la convention s'intéresse aux « bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus », le Code belge des impôts sur les revenus vise les « avantages anormaux ou bénévoles ».

Cependant, cet article 9 peut être interprété comme autorisant la Belgique à rectifier les comptes des entreprises dont les dirigeants ont renoncé à certains bénéfices au profit de personnes résidant ou d'établissements situés au Danemark sans que cette disposition de droit international ne donne par elle-même de droits à l'administration belge pour imposer ces suppléments de bénéfices.

L'article 24 du Code des impôts sur les revenus reste, en ce cas, la seule disposition permettant à l'administration fiscale d'agir contre les pratiques anormales existant entre sociétés interdépendantes. Toutefois, cet article 24 ne pourra être utilisé à l'égard de sociétés belges liées à des sociétés danoises que dans les conditions d'exercice énoncées à l'article 9 de la convention.

Dans un autre ordre d'idées, l'article 9 de la convention ne paraît pas répondre au souci d'éviter une double imposition, sinon juridique du moins économique.

Selon les déclarations de son délégué, le Gouvernement estime, en effet, qu'en cas d'application de l'article 9 de la convention par un Etat, l'autre Etat n'est pas tenu de réduire ipso facto les bénéfices imposables dans le chef de l'entreprise résidente de cet autre Etat, des sommes qui ont été réincorporées aux bénéfices de l'entreprise résidente du premier Etat. Dans ce cas, il ne s'agirait pas juridiquement d'une double imposition, car les sommes dont il s'agit subissent l'impôt dans le chef de deux contribuables distincts.

Article 23

Dans notre législation nationale, l'impôt dû sur les revenus et produits de capitaux et biens mobiliers déjà imposés à l'étranger, est acquitté par imputation du montant du précompte mobilier (article 186 du Code des impôts sur les revenus) et « l'impôt est en outre diminué d'une quotité forfaitaire de cet impôt étranger » (article 187 du Code des impôts sur les revenus).

La succession de ces deux articles et l'emploi dans le second des mots « en outre » semblent indiquer que l'ordre d'imputation est le suivant : d'abord le précompte mobilier et, ensuite, la quotité forfaitaire d'impôt étranger (fixée à 15 p.c. par l'article 195 du Code des impôts sur les revenus).

Il ressort toutefois d'une déclaration faite par le Ministre des Finances à la Commission du Sénat à l'occasion de l'examen du projet de loi modifiant, en matière de précomptes, le Code des impôts sur les revenus (Doc. parl., Sénat, session 1965-1966, n° 219, p. 5), que l'on imputera, par priorité, les précomptes non remboursables parmi lesquels on fait figurer les quotités forfaitaires d'impôts étrangers « et, dans la mesure où le solde d'impôt sera inférieur aux précomptes remboursables, ceux-ci seront remboursés (par apurement prioritaire de la cotisation aux cinq centimes additionnels) ».

Cette pratique administrative sera donc normalement suivie en cas d'application de l'article 23, § 1er, 2e, de la convention.

La chambre était composée de :

Messieurs : G. Van Bunnan, conseiller d'Etat, président,
J. Masquelin et Madame G. Ciselet, conseillers d'Etat,
Messieurs : F. Rigaux et M. Verschelden, assesseurs de la section de législation,
M. Jacquemijn, greffier adjoint, greffier.

Artikel 9.

Artikel 24 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen bepaalt :

« Wanneer een in België gevestigde onderneming zich rechtstreeks of onrechtstreeks in enigerlei band van wederzijdse afhankelijkheid bevindt ten aanzien van een in het buitenland gevestigde onderneming, worden alle abnormale of goedgunstige voordelen die zij wegens die band verleent aan laatstbedoelde onderneming, of aan personen en ondernemingen die met deze belangen gemeen hebben, bij haar eigen winsten gevoegd ».

Deze tekst vindt toepassing ingeval een Belgische onderneming rechtstreeks toezicht heeft op een buitenlandse onderneming of omgekeerd, en ook als een of meer Belgische ondernemingen en een of meer buitenlandse ondernemingen samen afhangen van een derde persoon of onderneming of nog van eenzelfde groep.

De feitenrechter oordeelt over die toestand op onaantastbare wijze.

Artikel 9 van de Belgisch-Deense overeenkomst behandelt hetzelfde probleem in bewoordingen die merklijk verschillen van die van artikel 24 van het Belgische Wetboek van de inkomstenbelastingen. Waar de overeenkomst handelt over « winsten welke zonder deze voorwaarden zouden zijn behaald », spreekt het Belgische Wetboek van de inkomstenbelastingen van « abnormale of goedgunstige voordelen ».

Bedoeld artikel 9 kan echter zo worden geïnterpreteerd, dat het België machtigt tot het wijzigen van de rekeningen van ondernemingen waarvan de bestuurders van bepaalde winsten hebben afgezien ten behoeve van in Denemarken verblijvende personen of aldaar gevestigde instellingen, zonder dat die internationaalrechtelijke bepaling uit zichzelf aan de Belgische administratie rechten verleent om die bijkomende winsten te belasten.

Artikel 24 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen blijft in dat geval de enige bepaling die het belastingbestuur machtigt om op te treden tegen abnormale praktijken tussen onderling afhandelende vennootschappen. Dat artikel 24 zal echter ten aanzien van Belgische vennootschappen die met Deense vennootschappen verbonden zijn, alleen mogen worden toegepast onder de uitoefeningsvoorwaarden welke artikel 9 van de overeenkomst stelt.

Anderzijds lijkt artikel 9 van de overeenkomst niet tegemoet te komen aan de zorg om een zo niet juridische dan toch economische dubbele belasting te voorkomen.

Naar de gemachtigde ambtenaar heeft verklaard, meent de Regering inderdaad dat, wanneer artikel 9 van de overeenkomst door een Staat wordt toegepast, de andere Staat niet gehouden is ipso facto de winsten waarop de verblijfhoudende onderneming van die andere Staat belastbaar is, te verminderen met de bedragen die wederopgenomen zijn in de winsten van de verblijfhoudende onderneming van de eerste Staat. In dat geval zou er juridisch geen sprake zijn van dubbele belasting, want op die bedragen worden dan twee verschillende belastingplichtingen belast.

Artikel 23.

In onze eigen wetgeving wordt de belasting die verschuldigd is op de reeds in het buitenland belaste inkomsten en opbrengsten van roerende goederen en kapitalen, gekweten door verrekening van het bedrag van de roerende voorheffing (artikel 186 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen), en « wordt van de belasting daarenboven een forfaitair gedeelte van die buitenlandse belasting afgetrokken » (artikel 187 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen).

De opeenvolging van die twee artikelen en het gebruik, in het tweede artikel, van het woord « daarenboven » schijnen erop te wijzen dat de verrekening in de volgende orde geschiedt : eerst de roerende voorheffing en vervolgens het forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting (op 15 t.h. vastgesteld in artikel 195 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen).

Lit een verklaring, die de Minister van Financiën in de Senaatscommissie heeft afgelegd bij het onderzoek van het ontwerp van wet tot wijziging, inzake voorheffingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (Gedr. St., Senaat, zitting 1965-1966, n° 219, blz. 5), blijkt echter dat de niet terugbetaalbare voorheffingen, waaronder de forfaitaire gedeelten van buitenlandse belastingen worden begrepen, bij voorrang zullen worden toegerekend « en, voor zover het belastingsaldo kleiner is dan de terugbetaalbare voorheffingen, dat deze zullen worden terugbetaald (door aanzuivering bij voorrang van de aanslag in de vijf opcentiemen) ».

Deze administratieve praktijk zal dus normaal worden gevolgd ingeval artikel 23, § 1, 2^e, van de overeenkomst wordt toegepast.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : G. Van Bunnan, staatsraad, voorzitter,
J. Masquelin en Mevrouw G. Ciselet, staatsraden,
De Heren : F. Rigaux en M. Verschelden, bijzitters van de afdeling wetgeving,
M. Jacquemijn, adjunct-griffier, griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. Van Bunnem.

Le rapport a été présenté par M. G. Picquet, substitut de l'auditeur général.

Le Greffier

(s.) M. JACQUEMIJN

Le Président

(s.) G. VAN BUNNEN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Ministre du Commerce extérieur et de Notre Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Ministre du Commerce extérieur et Notre Ministre des Finances sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

La Convention entre la Belgique et le Danemark en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Bruxelles le 16 octobre 1969, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 1er avril 1970.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires étrangères,

P. HARMEL.

Le Ministre du Commerce extérieur,

H. FAYAT.

Le Ministre des Finances,

J.-Ch. SNOY et D'OPPUERS.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. G. Van Bunnem.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. Picquet, substituu-auditeur-generaal.

De Griffier,

(get.) M. JACQUEMIJN.

De Voorzitter,

(get.) G. VAN BUNNEN.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Buitenlandse Handel en van Onze Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN Wij :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Buitenlandse Handel en Onze Minister van Financiën zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.

De Overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969, zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, op 1 april 1970.

BOUDEWIJN.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. HARMEL.

De Minister van Buitenlandse Handel,

H. FAYAT.

De Minister van Financiën,

J.-Ch. SNOY et D'OPPUERS.

Convention entre la Belgique et le Danemark en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune

Sa Majesté le Roi des Belges
et
Sa Majesté le Roi de Danemark,

Désireux d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, ont décidé de conclure une convention et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté le Roi des Belges :
Son Excellence Monsieur P. Harmel, Ministre des Affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi de Danemark :
Son Excellence Monsieur P. Hartling, Ministre des Affaires étrangères,

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

I. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article 1

Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou de chacun des deux Etats.

Article 2

Impôts visés

§ 1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte de chacun des Etats contractants, de ses subdivisions politiques et de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

§ 2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune, les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

§ 3. Les impôts actuels auxquels s'appliquent la Convention sont notamment :

1° En ce qui concerne la Belgique :

- a) l'impôt des personnes physiques;
- b) l'impôt des sociétés;
- c) l'impôt des personnes morales;
- d) l'impôt des non-résidents,

y compris les précomptes et les compléments de précomptes, les centimes additionnels auxdits impôts et précomptes, ainsi que la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques (ci-après dénommés « l'impôt belge »).

2° En ce qui concerne le Danemark :

- a) l'impôt d'Etat sur le revenu;
- b) l'impôt sur le revenu des sociétés;
- c) la contribution pour la pension populaire;
- d) l'impôt sur les salaires des gens de mer;
- e) l'impôt sur les revenus spéciaux;
- f) l'impôt communal sur le revenu;
- g) l'impôt culturel;
- h) l'impôt d'Etat sur la fortune;
- i) les impôts fonciers,

y compris les impôts perçus à la source (ci-après dénommés « l'impôt danois »).

§ 4. La Convention s'appliquera aussi aux impôts futurs de nature identique ou analogue qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront, à la fin de chaque année, les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives.

Vertaling

Overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

Zijne Majesteit de Koning der Belgen
en
Zijne Majesteit de Koning van Denemarken,

De wens koesterende, dubbele belasting te vermijden en sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen te regelen, hebben besloten een overeenkomst te sluiten en hebben te dien einde tot hun Gevolmachtigden benoemd, te weten :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :
Zijne Excellentie de heer P. Harmel, Minister van Buitenlandse Zaken;

Zijne Majesteit de Koning van Denemarken :
Zijne Excellentie de heer P. Hartling, Minister van Buitenlandse Zaken,

Die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben uitgewisseld, als volgt zijn overeengekomen :

I. RIJKWIJDTE VAN DE OVEREENKOMST

Artikel 1

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

§ 1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

§ 2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

§ 3. De bestaande belastingen, waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :

- 1° Met betrekking tot België :
 - a) de personenbelasting;
 - b) de vennootschapsbelasting;
 - c) de rechtspersonenbelasting;
 - d) de belasting der niet-verblijfhouders,
- met inbegrip van de voorheffingen en aanvullende voorheffingen, de opcentiemen op de hierboven vermelde belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting (hierna te noemen « Belgische belasting »).

- 2° Met betrekking tot Denemarken :
 - a) de Rijksbelasting op het inkomen;
 - b) de inkomstenbelasting van vennootschappen;
 - c) de bijdrage voor het volkspensioen;
 - d) de belasting op de lonen van zeelieden;
 - e) de belasting op bijzonder inkomen;
 - f) de gemeentebelasting op het inkomen;
 - g) de kerkelijke belasting;
 - h) de Rijksbelasting op het vermogen;
 - i) de grondbelastingen,
- met inbegrip van de bij de bron geheven belastingen (hierna te noemen « Deense belasting »).

§ 4. De Overeenkomst zal ook van toepassing zijn op elke gelijke of in wezen gelijksoortige belasting, die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen wordt geheven. Aan het einde van elk jaar zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten elkaar de wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mededelen.

II. DEFINITIONS

Article 3

Définitions générales

§ 1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

1° le terme « Belgique », employé dans un sens géographique, désigne le territoire du Royaume de Belgique; dans l'éventualité où des dispositions légales belges seraient prises en ce sens, il désignerait également le lit de la mer et le sous-sol de la mer du Nord, adjacents à la mer territoriale belge, sur lesquels la Belgique exercera des droits souverains d'exploration et d'exploitation; la délimitation de cette région sera, en ce cas, notifiée au Royaume de Danemark, par voie diplomatique, aussitôt que des accords avec la France, les Pays-Bas et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord auront permis de l'établir;

2° le terme « Danemark », employé dans un sens géographique, désigne le Royaume de Danemark, y compris toute région adjacente à la mer territoriale du Danemark, à l'intérieur de laquelle le Danemark peut exercer, suivant sa législation et conformément au droit international, des droits concernant l'exploration et l'exploitation des ressources naturelles du plateau continental; le terme ne comprend pas les îles Féroé et le Groenland;

3° les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » désignent, suivant le contexte, la Belgique ou le Danemark;

4° le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

5° le terme « société » désigne toute personne morale ou toute autre entité qui est imposable comme telle sur ses revenus ou sur sa fortune dans l'Etat dont elle est un résident;

6° les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

7° l'expression « autorité compétente » désigne :

a) en ce qui concerne la Belgique, l'autorité compétente suivant la législation belge et

b) en ce qui concerne le Danemark, le Ministre des Finances ou son représentant dûment autorisé.

§ 2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'est pas autrement définie a le sens qui lui est attribué par la législation dudit Etat régissant les impôts qui font l'objet de la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4

Domicile fiscal

§ 1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident(e) d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation dudit Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Elle désigne aussi les sociétés de droit belge — autres que les sociétés par actions — qui ont opté pour l'assujettissement de leurs bénéfices à l'impôt des personnes physiques.

§ 2. Lorsque, selon la disposition du paragraphe 1, une personne physique est considérée comme résidente de chacun des Etats contractants, le cas est résolu d'après les règles suivantes :

1° cette personne est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Lorsqu'elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans chacun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

2° si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou qu'elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle;

3° si cette personne séjourne de façon habituelle dans chacun des Etats contractants ou qu'elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité;

II. BEGRIJPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene bepalingen

§ 1. In deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

1° betekent het woord « België », in aardrijkskundig verband gebruikt, het grondgebied van het koninkrijk België; in het geval dat in België wettelijke bepalingen in die zin worden getroffen, betekent het ook de zeebodem en de ondergrond van de Noordzee grenzend aan de Belgische territoriale zee, waarover België soevereine rechten van onderzoek en ontginning uitoefent; de afbakening van dit gebied zal, in dat geval, aan het Koninkrijk Denemarken langs diplomatieke weg worden betekend zodra zij kan worden bepaald ingevolge akkoorden met Frankrijk, Nederland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland;

2° betekent het woord « Denemarken », in aardrijkskundig verband gebruikt, het Koninkrijk Denemarken, daaronder begrepen elk gebied grenzend aan de Deense territoriale zee, waarin Denemarken volgens zijn wetgeving en overeenkomstig het internationaal recht, rechten van onderzoek en ontginning van natuurlijke hulpbronnen in het continentaal plat mag uitoefenen; het omvat niet de Färöerellanden en Groenland;

3° betekenen de uitdrukkingen « een overeenkomstsluitende Staat » en « de andere overeenkomstsluitende Staat », België of Denemarken, al naar het zinsverband vereist;

4° omvat het woord « persoon » elke natuurlijke persoon, elke vennootschap en elke andere vereniging van personen;

5° betekent het woord « vennootschap » elke rechtspersoon of elk ander lichaam dat als zodanig in de Staat waarvan het een verblijfhouder is, belastbaar is ter zake van zijn inkomen of van zijn vermogen;

6° betekenen de uitdrukkingen « onderneming van een overeenkomstsluitende Staat » en « onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat », onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat;

7° betekent de uitdrukking « bevoegde autoriteit » :

a) in België, de autoriteit die volgens de nationale wetgeving bevoegd is, en

b) in Denemarken, de Minister van Financiën of zijn behoorlijk gemachtigde vertegenwoordiger.

§ 2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van de Overeenkomst uitmaken.

Artikel 4

Fiscale woonplaats

§ 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat » iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. Zij omvat ook de vennootschappen naar Belgisch recht — niet zijnde vennootschappen op aandelen — die de aanslag van hun winsten in de personenbelasting hebben gekozen.

§ 2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van paragraaf 1 verblijfhouder van beide overeenkomstsluitende Staten is, gelden de volgende regels :

1° hij wordt geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwste zijn (middelpunt van de levensbelangen);

2° indien niet kan worden bepaald in welke overeenkomstsluitende Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

3° indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij onderdaan is;

4° si cette personne possède la nationalité de chacun des Etats contractants ou qu'elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

§ 3. Lorsque, selon la disposition du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est considérée comme résidente de chacun des Etats contractants, elle est réputée résidente de l'Etat contractant où se trouve son siège de direction effective.

Article 5

Etablissement stable

§ 1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires où l'entreprise exerce tout ou partie de son activité.

§ 2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

- 1° un siège de direction;
- 2° une succursale;
- 3° un bureau;
- 4° une usine;
- 5° un atelier;
- 6° une mine, une carrière ou tout autre lieu d'exploitation de ressources naturelles;
- 7° un chantier de construction ou de montage dont la durée dépasse douze mois.

§ 3. On ne considère pas qu'il y a établissement stable si :

1° il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

2° des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

3° des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

4° une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

5° une installation fixe d'affaires est utilisée, pour l'entreprise, aux seules fins de publicité, de fourniture d'informations, de recherches scientifiques ou d'activités analogues qui ont un caractère préparatoire ou auxiliaire.

§ 4. Une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 5 — qui agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant est considérée comme constituant un établissement stable de l'entreprise dans le premier Etat si elle dispose dans cet Etat de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que l'activité de cette personne ne soit limitée à l'achat de marchandises pour l'entreprise.

§ 5. On ne considère pas qu'une entreprise d'un Etat contractant a un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

§ 6. Nonobstant les dispositions des paragraphes 4 et 5, une entreprise d'assurances d'un Etat contractant est considéré comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat dès l'instant où, par l'intermédiaire d'un représentant visé au paragraphe 4 ou d'un agent jouissant d'un statut indépendant et disposant de pouvoirs, qu'il exerce habituellement, lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, elle perçoit des primes sur le territoire dudit Etat ou assure des risques situés sur ce territoire.

§ 7. Le fait qu'une société résidente d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

4° indien hij onderdaan is van beide overeenkomstsluitende Staten of van geen van beide, zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming regelen.

§ 3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van paragraaf 1 verblijfhouder van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

§ 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « vaste inrichting » een vaste bedrijfsinrichting waarin de onderneming haar werkzaamheden geheel of gedeeltelijk uitoefent.

§ 2. De uitdrukking « vaste inrichting » omvat in het bijzonder :

- 1° een plaats waar leiding wordt gegeven;
- 2° een filiaal;
- 3° een kantoor;
- 4° een fabriek;
- 5° een werkplaats;
- 6° een mijn, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden geëxploiteerd;
- 7° de uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden waarvan de duur twaalf maanden overschrijdt.

§ 3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht indien :

1° gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;

2° een aan de onderneming toebehorende goederenvoorraad wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

3° een aan de onderneming toebehorende goederenvoorraad wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

4° een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

5° een vaste bedrijfsinrichting ten behoeve van de onderneming wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamedoelinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.

§ 4. Een persoon — niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van paragraaf 5 — die in een overeenkomstsluitende Staat voor een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaam is, wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting van de onderneming beschouwd, indien hij in die Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen voor de onderneming.

§ 5. Een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

§ 6. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 4 en 5, wordt een verzekeringsonderneming van een overeenkomstsluitende Staat beschouwd in de andere Staat een vaste inrichting te hebben zodra zij op het grondgebied van die andere Staat premies int of op dat grondgebied gelegen risico's verzekert door bemiddeling van een in paragraaf 4 bedoelde vertegenwoordiger of van een onafhankelijke vertegenwoordiger die een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht gewoonlijk uitoefent.

§ 7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die verblijfhouder is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6

Revenus de biens immobiliers

§ 1. Les revenus provenant de biens immobiliers sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

§ 2. L'expression « biens immobiliers » est définie conformément au droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression englobe en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des redevances variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres richesses du sol; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme biens immobiliers.

§ 3. La disposition du paragraphe 1er s'applique aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

§ 4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 7

Bénéfices des entreprises

§ 1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imposables audit établissement stable.

§ 2. Sans préjudice de l'application du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

§ 3. Dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses normales exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

§ 4. A défaut de comptabilité régulière ou d'autres éléments probants permettant de déterminer le montant des bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant, qui est imputable à son établissement stable situé dans l'autre Etat, l'impôt peut notamment être établi dans cet autre Etat conformément à sa propre législation, compte tenu des bénéfices normaux d'entreprises similaires du même Etat, se livrant à la même activité ou à des activités similaires dans des conditions identiques ou similaires. Toutefois, si cette méthode entraîne une double imposition des mêmes bénéfices, les autorités compétentes des deux Etats se concertent en vue d'éviter cette double imposition.

§ 5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait que cet établissement stable a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

§ 6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont calculés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

§ 7. Lorsque le droit d'imposition des bénéfices d'une entreprise exploitée par une société, autre qu'une société par actions, est accordé à l'un des Etats contractants en vertu du paragraphe 1, cette disposition n'empêche pas cet Etat d'imposer lesdits bénéfices dans le chef des associés de cette société.

III. BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

§ 1. Inkomsten uit onroerende goederen zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de goederen zijn gelegen.

§ 2. De uitdrukking « onroerende goederen » heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waarin de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbouwbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

§ 3. De bepaling van paragraaf 1 is van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreeks genot, uit de verhuring of verpachting, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

§ 4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7

Winsten van ondernemingen

§ 1. Winsten van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, zijn de winsten van de onderneming in de andere Staat belastbaar, maar slechts voor zover zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

§ 2. Onverminderd de toepassing van paragraaf 3 worden, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winsten toegerekend die zij zou kunnen behalen indien zij een onafhankelijke en zelfstandige onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

§ 3. Bij het bepalen van de winsten van een vaste inrichting worden als aftrek toegelaten normale kosten die zijn gemaakt ten behoeve van die vaste inrichting, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, aldus gemaakt hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

§ 4. Bij gebrek aan een regelmatige boekhouding of andere afdoende gegevens die het mogelijk maken het bedrag te bepalen van de winsten van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat, die aan haar vaste inrichting in de andere Staat kunnen worden toegerekend, mag de belasting in die andere Staat volgens diens wetgeving worden gevestigd, onder meer met inachtneming van de normale winsten van soortgelijke ondernemingen van diezelfde Staat die eenzelfde of soortgelijke werkzaamheden uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden. Indien deze methode echter tot dubbele belasting van dezelfde winsten leidt, plegen de bevoegde autoriteiten van beide Staten overleg om de dubbele belasting te vermijden.

§ 5. Geen winsten worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

§ 6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen worden de winsten die aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend, ieder jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om anders te handelen.

§ 7. Wanneer het recht tot belastingheffing van de winsten van een onderneming gedreven door een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, ingevolge paragraaf 1 aan een van de overeenkomstsluitende Staten wordt toegekend, belet die bepaling die Staat niet gezegde winsten te belasten ten name van de vennoten van die vennootschap.

§ 8. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente convention, les dispositions du présent article ne font pas obstacle à l'application des dispositions de ces autres articles pour la taxation de ces éléments de revenu.

Article 8

Entreprises de navigation maritime ou aérienne

§ 1. Par dérogation à l'article 7, paragraphes 1 à 7, les bénéfices provenant de l'exploitation en trafic international de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

§ 2. Si le siège de la direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est réputé situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

§ 3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également lorsqu'une entreprise de navigation aérienne d'un Etat contractant participe à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9

Entreprises interdépendantes

Lorsque :

1° une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

2° les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions acceptées ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient conclues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10

Dividendes

§ 1. Les dividendes attribués par une société résidente d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

§ 2. Toutefois, ces dividendes peuvent être imposés dans l'Etat contractant dont la société qui attribue les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 pour cent du montant brut desdits dividendes.

Ce paragraphe ne concerne pas l'imposition de la société pour les bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

§ 3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou d'autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

Ce terme comprend les revenus — même attribués sous la forme d'intérêts — imposables au titre de revenus de capitaux investis par les associés dans les sociétés autres que les sociétés par actions, résidentes de la Belgique.

§ 4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant dont la société qui attribue les dividendes est un résident, un établissement stable auquel se rattache effectivement la participation génératrice des dividendes. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables; elles ne font pas obstacle à la perception de l'impôt dû à la source sur ces dividendes conformément à la législation de cet autre Etat contractant.

§ 8. Indien in de winsten inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, beletten de bepalingen van dit artikel niet de toepassing van die andere artikelen voor de belastingheffing van die inkomstenbestanddelen.

Artikel 8

Zee- en luchtvaartondernemingen

§ 1. In afwijking van artikel 7, paragrafen 1 tot 7, zijn winsten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

§ 2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zee-scheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waarin de thuishaven van het schip is gelegen of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip verblijfhouder is.

§ 3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn mede van toepassing indien een luchtvaartonderneming van een overeenkomstsluitende Staat deelneemt aan een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

Artikel 9

Onderling afhankelijke ondernemingen

Indien :

1° een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel aan de financiering van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of

2° dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel aan de financiering van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de twee ondernemingen in hun handels- of financiële betrekkingen, voorwaarden zijn aanvaard of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen winsten, welke zonder deze voorwaarden door een van de ondernemingen zouden zijn behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet zijn behaald, worden begrepen in de winsten van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10

Dividenden

§ 1. Dividenden toegekend door een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Die dividendende mogen echter in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividendende toekent verblijfhouder is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 15 ten honderd van het brutobedrag van die dividendende.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winsten waaruit de dividendende worden betaald.

§ 3. Het woord « dividendende » betekent in dit artikel inkomsten uit aandelen, genotsaandelen of rechten, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere winstaandelen met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten van andere maatschappelijke delen, die volgens de belastingwetgeving van de Staat, waarvan de uitkerende vennootschap verblijfhouder is, op dezelfde wijze als inkomsten van aandelen worden belast.

Dit woord omvat inkomsten — zelfs toegekend in de vorm van interesten — die belastbaar zijn als inkomsten van belegde kapitalen van vennoten in andere vennootschappen dan op aandelen, die verblijfhouder van België zijn.

§ 4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de genietende van de dividendende, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividendende toekent verblijfhouder is, een vaste inrichting heeft waarmee de participatie die de dividendende oplevert wezenlijk is verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing; zij vormen geen beletsel voor de heffing van de belasting bij de bron op die dividendende volgens de wetgeving van die andere overeenkomstsluitende Staat.

§ 5. Lorsqu'une société résidente d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut, de ce seul fait, percevoir aucun impôt sur les dividendes distribués par cette société, ni aucun impôt au titre d'imposition complémentaire des bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes distribués ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11

Intérêts

§ 1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et attribués à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

§ 2. Toutefois, ces intérêts peuvent être imposés dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p.c. de leur montant.

§ 3. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des fonds publics, des obligations d'emprunts, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices et, sous réserve de l'alinéa suivant, les créances ou dépôts de toute nature, ainsi que les lots d'emprunts et tous autres produits soumis au même régime que les revenus de sommes prêtées ou déposées par la législation fiscale de l'Etat d'où proviennent les revenus.

Ce terme ne comprend pas :

1° les intérêts assimilés à des dividendes par l'article 10. paragraphe 3, deuxième phrase;

2° les intérêts de créances commerciales — y compris celles qui sont représentées par des effets de commerce — résultant du paiement à terme de fournitures de marchandises, produits ou services par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant;

3° les intérêts de comptes courants ou d'avances nominatives entre des entreprises bancaires des deux Etats contractants;

4° les intérêts de dépôts de sommes d'argent, non représentés par des titres au porteur, effectués dans des entreprises bancaires, y compris les établissements publics de crédit.

Les intérêts visés aux 2° à 4° de l'alinéa qui précède sont soumis, suivant le cas, au régime prévu à l'article 7 ou à l'article 21.

§ 4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts un établissement stable auquel se rattache effectivement la créance ou le dépôt générateur des intérêts. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables; elles ne font pas obstacle à la perception de l'impôt dû à la source sur ces intérêts, conformément à la législation de cet autre Etat contractant.

§ 5. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel l'emprunt générateur des intérêts a été contracté et qui supporte comme telle la charge de ceux-ci, ces intérêts sont réputés provenir de l'Etat contractant où est situé l'établissement stable.

§ 6. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou déposant ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance ou du dépôt pour lequel ils sont attribués, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le créancier ou déposant en l'absence de pareilles relations, la limitation de taux prévue au paragraphe 2 ne s'applique qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des intérêts est imposable, conformément à sa législation, dans l'Etat contractant d'où proviennent les intérêts.

Article 12

Redevances

§ 1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et attribuées à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat.

§ 5. Indien een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat winsten of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat op grond van dit feit alleen geen belasting heffen op de dividenden die door die vennootschap worden uitgekeerd, noch de niet-uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een bijkomende belasting, zelfs indien de uitgekeerde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winsten of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

§ 1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en toegekend aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat is in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Die interest mag echter in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 15 t.h. van het bedrag van de interest.

§ 3. Het woord « interest » betekent in dit artikel inkomsten van overheidsfondsen, van leningobligaties met of zonder hypotheek waarborg of recht van deelneming in de winsten, zomede, onder voorbehoud van het volgende lid, van schuldvorderingen of deposito's van allerlei aard, alsmede loten van leningen en alle andere opbrengsten die volgens de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, op dezelfde wijze worden belast als inkomsten van geleende of gedeponeerde gelden.

Het omvat niet :

1° interest die met dividenden wordt gelijkgesteld volgens artikel 10, paragraaf 3, tweede zin;

2° interest van handelsschuldvorderingen — met inbegrip van vorderingen vertegenwoordigd door handelspapier — wegens termijnbetaling van leveringen van koopwaar, goederen of diensten door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat;

3° interest van rekeningen-courant of van voorschotten op naam tussen bankondernemingen van beide overeenkomstsluitende Staten;

4° interest van niet in effecten aan toonder verdeelde gelddepotito's bij bankondernemingen, daaronder begrepen openbare kredietinstellingen.

De in 2° tot 4° van vorig lid bedoelde interest is onderworpen aan de regeling van artikel 7 of van artikel 21, naar het geval.

§ 4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing, indien de genietende van de interest, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een vaste inrichting heeft waarmede de schuldvordering of het deposito, die de interest opleveren, wezenlijk zijn verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing; zij vormen geen beletsel voor de heffing van de belastingen bij de bron op die interest volgens de wetgeving van die andere overeenkomstsluitende Staat.

§ 5. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn als de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of een verblijfhouder van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft ten behoeve waarvan de lening die de interest voortbrengt werd aangegaan en die de last van die interest als zodanig draagt, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gelegen.

§ 6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of deponent of tussen hen beiden en derden, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering of het deposito waarvoor hij toegekend is, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser of deponent zou zijn overeengekomen, is de tariefbeperking volgens paragraaf 2 slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In een zodanig geval is het daarboven uitgaande deel van de interest in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is belastbaar volgens de wetgeving van die Staat.

Artikel 12

Royalty's

§ 1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en toegekend aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ne constituant pas un bien immobilier visé à l'article 6 et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

§ 3. La disposition du paragraphe 1 ne s'applique pas lorsque le bénéficiaire des redevances, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances un établissement stable auquel se rattache effectivement le droit ou le bien générateur des redevances. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

§ 4. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte comme telle la charge de celles-ci, ces redevances sont réputées provenir de l'Etat contractant où est situé l'établissement stable.

§ 5. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont attribuées, excède le montant normal dont seraient convenus le débiteur et le créancier en l'absence de pareilles relations, la disposition du paragraphe 1 ne s'applique qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des redevances est imposable, conformément à sa législation, dans l'Etat contractant d'où proviennent les redevances.

Article 13

Gains en capital

§ 1. Les gains provenant de l'aliénation des biens immobiliers, tels qu'ils sont définis à l'article 6, sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

§ 2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers constitutifs d'une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession libérale, y compris de tels gains provenant de l'aliénation globale de cet établissement stable (seule ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

Toutefois, les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ainsi que des biens mobiliers affectés à leur exploitation ne sont imposables que dans l'Etat contractant où les revenus provenant de l'exploitation de ces navires ou aéronefs sont imposables en vertu de l'article 8.

§ 3. Les gains provenant de l'aliénation de tous autres biens, y compris une participation — ne faisant pas partie de l'actif d'un établissement stable visé au paragraphe 2, alinéa 1er — dans une société par actions, ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

Professions libérales

§ 1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes de caractère analogue ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base, les revenus sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à ladite base fixe.

§ 2. Het woord « royalty's » betekent in dit artikel betalingen van elke aard als vergoeding voor het gebruik of voor het recht van gebruik van een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, films daaronder begrepen, van een octrooi, van een fabrieks- of handelsmerk, van een ontwerp of model, van een plan, van een geheim recept of werkwijze, dan wel voor het gebruik of voor het recht van gebruik van een nijverheids-, handels-, of wetenschappelijke uitrusting die geen oorzakend goed is als bedoeld in artikel 6, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

§ 3. De bepaling van paragraaf 1 is niet van toepassing, indien de genietende van de royalty's, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een vaste inrichting heeft waarmee het recht of het goed, die de royalty's opleveren, wezenlijk zijn verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

§ 4. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn als de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of een verblijfhouder van de Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht hij verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft ten behoeve waarvan de Overeenkomst welke tot de betaling van de royalty's aanleiding geeft werd aangegaan en die de last van de royalty's als zodanig draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gelegen.

§ 5. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de genietende of tussen hen beiden en derden, het bedrag van de royalty's, gelet op de prestatie waarvoor zij worden toegekend, hoger is dan het normale bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de genietende zou zijn overeengekomen, is de bepaling van paragraaf 1 slechts op het laagstbedoelde bedrag van toepassing. In een zodanig geval is het daarboven uitgaande deel van de royalty's in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn belastbaar volgens de wetgeving van die Staat.

Artikel 13

Vermogenswinsten

§ 1. Winsten verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen, als omschreven in artikel 6, zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die goederen zijn gelegen.

§ 2. Winsten verkregen uit de vervreemding van roerende goederen, deel uitmakende van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen behorende tot een vaste basis die een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat in een andere overeenkomstsluitende Staat voor de uitoefening van een vrij beroep tot zijn beschikking heeft, daaronder begrepen winsten verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van de vaste basis, zijn in die andere Staat belastbaar.

Winsten verkregen uit de vervreemding van schepen en luchtvaartuigen geëxploiteerd in internationaal verkeer, alsmede van roerende goederen die voor de exploitatie daarvan worden gebezigd, zijn echter slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de inkomsten uit de exploitatie van die schepen en luchtvaartuigen belastbaar zijn volgens artikel 8.

§ 3. Winsten verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen daaronder begrepen een participatie — welk geen deel uitmaakt van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting als bedoeld in paragraaf 2, lid 1 — in een vennootschap op aandelen, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder verblijfhouder is.

Artikel 14

Vrije beroepen

§ 1. Inkomsten verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat uit de uitoefening van een vrij beroep of andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die verblijfhouder in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, zijn de inkomsten in de andere Staat belastbaar, maar slechts voor zover zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend.

§ 2. L'expression « professions libérales » comprend entre autres les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15

Professions dépendantes

§ 1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 17, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1 et sous la réserve y mentionnée, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

1° le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile;

2° les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre Etat; et

3° la charge des rémunérations n'est pas supportée comme telle par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

§ 3. Les rémunérations au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international sont considérées comme se rapportant à une activité exercée dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise et sont imposables dans cet Etat.

Article 16

Tantièmes

§ 1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident du Danemark reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société par actions, résidente de la Belgique, sont imposables dans ce dernier Etat.

Cette disposition s'applique également aux rémunérations d'un associé commandité d'une société en commandite par actions, résidente de la Belgique.

§ 2. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident de la Belgique reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un autre organe analogue d'une société résidente du Danemark, sont imposables dans ce dernier Etat.

§ 3. Les rémunérations allouées à une personne visée au paragraphe 1 ou au paragraphe 2, pour une activité journalière exercée dans un établissement stable situé dans l'Etat contractant autre que celui dont la société est un résident, sont imposables dans cet autre Etat si elles sont supportées comme telles par cet établissement stable.

Article 17

Artistes et sportifs

Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus que les professionnels du spectacle, tels les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision et les musiciens, ainsi que les sportifs retirent de leurs activités personnelles en cette qualité sont imposables dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées.

Article 18

Pensions

§ 1. Sous réserve des dispositions de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires, versées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

§ 2. Les pensions et autres allocations, périodiques ou non, versées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant par cet Etat, par une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou par une personne morale ressortissant à son droit public ne sont imposables que dans cet Etat.

§ 2. De uitdrukking « vrij beroep » omvat onder meer zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige beroepen

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 17, 18, 19 en 20, zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, zijn de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat belastbaar.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1 en onder het aldaar vermelde voorbehoud zijn beloningen verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

1° de genietter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in het kalenderjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan;

2° de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen verblijfhouder van de andere Staat is, en

3° de last van de beloningen als zodanig niet wordt gedragen door een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

§ 3. Beloningen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer worden geacht betrekking te hebben op werkzaamheden uitgeoefend in de overeenkomstsluitende Staat, waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen en zijn in die Staat belastbaar.

Artikel 16

Tantièmes

§ 1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke uitkeringen, door een verblijfhouder van Denemarken verkregen in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van toezicht van een vennootschap op aandelen, die verblijfhouder is van België, zijn in deze laatste Staat belastbaar.

Deze bepaling is eveneens van toepassing op de beloningen van een gecommanditeerde vennoot van een vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen, verblijfhouder van België.

§ 2. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke uitkeringen, door een verblijfhouder van België verkregen in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van toezicht of van een ander gelijkaardig orgaan van een vennootschap, die verblijfhouder is van Denemarken, zijn in deze laatste Staat belastbaar.

§ 3. De beloningen die aan een persoon als bedoeld in paragraaf 1 of in paragraaf 2 worden toegekend voor de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden in een vaste inrichting, gelegen in de andere overeenkomstsluitende Staat dan die waarvan de vennootschap verblijfhouder is, zijn in die Staat belastbaar indien zij als dusdanig door die vaste inrichting worden gedragen.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 zijn inkomsten die beroepsartiesten, zoals toneelspelers, film-, radio- of televisieartiesten en musici, alsmede sportbeoefenaars, als zodanig verkrijgen uit hun persoonlijke werkzaamheden, belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die werkzaamheden worden verricht.

Artikel 18

Pensioenen

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen, betaald aan een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

§ 2. Pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen ter uitvoering van de sociale wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat betaald door die Staat, door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of door een rechtspersoon naar het publiek recht van die Staat, zijn slechts in die Staat belastbaar.

Article 19

Rémunérations et pensions publiques

§ 1. Les rémunérations, y compris les pensions, versées par un Etat contractant ou par une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement, soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision politique ou collectivité locale, ne sont imposables que dans ledit Etat.

Cette disposition ne s'applique pas lorsque le bénéficiaire de ces revenus possède la nationalité de l'autre Etat sans posséder en même temps la nationalité du premier Etat.

§ 2 Le paragraphe 1 ne s'applique pas aux rémunérations ou pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par un Etat contractant ou par une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20

Professeurs et étudiants, apprentis ou stagiaires

§ 1. Les professeurs et autres membres du personnel enseignant, résidents d'un Etat contractant, qui séjournent temporairement dans l'autre Etat contractant pour y enseigner ou s'y livrer à des recherches scientifiques, pendant une période n'excédant pas deux ans, dans une université ou dans une autre institution d'enseignement ou de recherche scientifique sans but lucratif ne sont imposables que dans le premier Etat sur les rémunérations obtenues de ce chef.

§ 2. Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est ou qui était auparavant un résident d'un Etat contractant et qui séjourne dans l'autre Etat contractant à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet autre Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet autre Etat.

Article 21

Revenus non expressément mentionnés

Un résident d'un Etat contractant n'est pas imposable dans l'autre Etat contractant sur les éléments de son revenu qui sont d'une nature ou proviennent de sources non mentionnées dans les articles précédents si, suivant la législation du premier Etat, il y est imposable sur ces éléments de revenu.

IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 22

§ 1. La fortune constituée par des biens immobiliers, tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphe 2, est imposable dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

§ 2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, la fortune constituée par des biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable d'une entreprise ou par des biens mobiliers constitutifs d'une base fixe servant à l'exercice d'une profession libérale est imposable dans l'Etat contractant où est situé l'établissement stable ou la base fixe.

§ 2. Les navires et les aéronefs exploités en trafic international ainsi que les biens mobiliers affectés à leur exploitation ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

§ 4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant — y compris une participation dans une entreprise exploitée par une société par actions — ne sont imposables que dans cet Etat.

V. DISPOSITIONS PREVENTIVES
DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 23

§ 1. En ce qui concerne la Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante :

1° Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus ou possède de la fortune non visés sub 2° et 3° ci-après qui sont imposables au Danemark conformément aux dispositions de la Convention, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus ou cette fortune,

Artikel 19

Openbare beloningen en pensioenen

§ 1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, ofwel rechtstreeks ofwel uit door hen in het leven geroepen fondsen betaald ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat staatkundig onderdeel of die plaatselijke gemeenschap daarvan, zijn slechts in die Staat belastbaar.

Deze bepaling is niet van toepassing indien de genietter van die inkomsten onderdaan is van de andere Staat zonder tezelfdertijd onderdaan te zijn van de eerstbedoelde Staat.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten verricht in verband met enig handels- of nijverheidsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 20

Leraren en studenten, leerlingen of stagiairs

§ 1. Hoogleraren en andere leden van het onderwijzend personeel die verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat zijn en tijdelijk in de andere overeenkomstsluitende Staat verblijven om aldaar gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven of wetenschappelijk onderzoek te verrichten aan een universiteit of een andere onderwijsinstelling of wetenschappelijke instelling zonder winstoogmerken zijn, ter zake van de beloningen die zij daarvoor verkrijgen, slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

§ 2. Betalingen die een student, een leerling of een voor een beroep of bedrijf opgeleid wordende persoon, die verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of vroeger was en die in de andere overeenkomstsluitende Staat verblijft uitsluitend voor zijn studie of opleiding, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die andere Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die betalingen afkomstig zijn uit bronnen buiten die andere Staat.

Artikel 21

Niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten

Een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is in de andere overeenkomstsluitende Staat niet belastbaar ter zake van bestanddelen van zijn inkomen die naar hun aard of hun herkomst niet in de voorgaande artikelen zijn vermeld, indien hij volgens de wetgeving van de eerstbedoelde Staat aldaar belastbaar is ter zake van die bestanddelen van het inkomen.

IV. BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN

Artikel 22

§ 1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen, als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, is belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar die goederen zijn gelegen.

§ 2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3, is vermogen bestaande uit roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting van een onderneming, of uit roerende zaken die behoren tot een vaste basis gebedigd voor de uitoefening van een vrij beroep, belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gelegen.

§ 3. In internationaal verkeer geëxploiteerde schepen en luchtvaartuigen, zomede roerende zaken die voor de exploitatie daarvan worden gebedigd, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

§ 4. Alle andere vermogensbestanddelen van een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat — daaronder begrepen een deelneming in een onderneming die wordt gedreven door een vennootschap op aandelen — zijn slechts in die Staat belastbaar.

V. BEPALINGEN TOT VOORKOMING VAN DUBBELE
BELASTING

Artikel 23

§ 1. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze voorkomen :

1° Indien een verblijfhouder van België niet in 2° en 3° hierna bedoelde inkomsten ontvangt of vermogensbestanddelen bezit die volgens de bepalingen van de Overeenkomst in Denemarken belastbaar zijn, stelt België deze inkomsten of vermogensbestand-

mais elle peut, pour calculer le montant de ses impôts sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus ou la fortune en question n'avaient pas été exemptés.

2° En ce qui concerne les dividendes imposables conformément à l'article 10, paragraphe 2, les intérêts imposables conformément à l'article 11, paragraphes 2 ou 6, et les redevances imposables conformément à l'article 12, paragraphe 5, la quotité forfaitaire d'impôt étranger prévue par la législation belge est imputée dans les conditions et au taux prévus par cette législation, soit sur l'impôt des personnes physiques afférent auxdits dividendes, intérêts et redevances, soit sur l'impôt des sociétés afférent auxdits intérêts et redevances.

3° Lorsqu'une société résidente de la Belgique a la propriété d'actions ou parts d'une société par actions, résidente du Danemark et soumise dans cet Etat à l'impôt sur le revenu des sociétés, les dividendes qui lui sont attribués par cette dernière société et qui sont imposables au Danemark conformément à l'article 10, paragraphe 2, sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique dans la mesure où cette exemption serait accordée si les deux sociétés étaient résidentes de la Belgique; cette disposition n'exclut pas le prélèvement sur ces dividendes du précompte mobilier exigible suivant la législation belge.

4° Lorsqu'une société résidente de la Belgique a eu pendant toute la durée de l'exercice social d'une société par actions, résidente du Danemark et soumise à l'impôt sur le revenu des sociétés dans cet Etat, la propriété exclusive d'actions ou parts de cette dernière société, elle peut également être exemptée du précompte mobilier exigible suivant la législation belge sur les dividendes de ces actions ou parts, à la condition d'en faire la demande par écrit au plus tard dans le délai prescrit pour la remise de sa déclaration annuelle; mais lors de la redistribution à ses propres actionnaires de ces dividendes ainsi exemptés, ceux-ci ne peuvent être déduits des dividendes distribués passibles du précompte mobilier. Cette disposition n'est pas applicable lorsque la première société a valablement opté pour l'assujettissement de ses bénéfices à l'impôt des personnes physiques.

Dans l'éventualité où les dispositions de la législation belge, exemptant de l'impôt des sociétés le montant net des dividendes qu'une société résidente de la Belgique reçoit d'une autre société résidente de la Belgique, seraient modifiées de manière à limiter l'exemption aux dividendes afférents à des participations d'une importance déterminée dans le capital de la seconde société, la disposition de l'alinéa précédent ne s'appliquera qu'aux dividendes attribués par des sociétés résidentes du Danemark et afférents à des participations de même importance dans le capital desdites sociétés.

5° Lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise belge dans un établissement stable situé au Danemark ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue sub 1° ne s'applique pas en Belgique aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt au Danemark en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

§ 2. En ce qui concerne le Danemark, la double imposition est évitée de la manière suivante :

1° Lorsqu'un résident du Danemark reçoit des revenus qui, en vertu des dispositions de la Convention, sont imposables en Belgique, le Danemark déduit de l'impôt danois afférent aux revenus de ce résident et visé à l'article 2, paragraphe 3, 2°, a à g, un montant égal à l'impôt belge afférent à ces revenus. Le montant ainsi déduit ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt danois précité, calculé avant la déduction, qui correspond proportionnellement auxdits revenus imposables en Belgique. L'excédent éventuel de l'impôt belge est porté en déduction de l'impôt danois sur la fortune visé à l'article 2, paragraphe 3, 2°, h, mais la somme ainsi déduite ne peut excéder la fraction dudit impôt, calculé avant la déduction, qui correspond proportionnellement à la fortune dont proviennent les revenus imposables en Belgique.

2° Lorsqu'une société résidente du Danemark reçoit des dividendes d'une société résidente de la Belgique, la déduction visée sub 1° ci-dessus tient compte non seulement de l'impôt belge dû sur les dividendes en vertu de l'article 10, mais aussi de l'impôt belge dû par cette dernière société en raison de ses bénéfices, à condition que la société résidente du Danemark ait eu, pendant

delen vrij van belasting, maar om het bedrag van zijn belasting over het overige inkomen of vermogen van die verblijfhouder te berekenen mag België hetzelfde tarief toepassen alsof die inkomsten of dat vermogen niet waren vrijgesteld.

2° Met betrekking tot dividendes die belastbaar zijn volgens artikel 10, paragraaf 2, interesten die belastbaar zijn volgens artikel 11, paragrafen 2 of 6, en royalty's die belastbaar zijn volgens artikel 12, paragraaf 5, wordt het forfaitaire gedeelte van buitenlandse belasting, waarin de Belgische wetgeving voorziet, onder de voorwaarden en volgens het tarief van die wetgeving verrekend heijz met de personenbelasting in verband met die dividendes, interesten en royalty's, hetzij met de vennootschapsbelasting in verband met die interesten en royalty's.

3° Indien een vennootschap, verblijfhouder van België, aandelen of delen in eigendom bezit van een vennootschap op aandelen, die verblijfhouder is van Denemarken en aldaar aan de inkomstenbelasting van vennootschappen is onderworpen, worden de dividendes die haar door deze laatste vennootschap worden toegekend en die in Denemarken volgens artikel 10, paragraaf 2 belastbaar zijn, in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting, voor zover vrijstelling zou worden verleend indien beide vennootschappen verblijfhouder van België waren geweest; deze bepaling belet niet dat van die dividendes roerende voorheffing wordt geheven overeenkomstig de Belgische wetgeving.

4° Indien een vennootschap, verblijfhouder van België, gedurende het volledige boekjaar van een vennootschap op aandelen, die verblijfhouder is van Denemarken en aldaar aan de inkomstenbelasting van vennootschappen is onderworpen, aandelen of delen van deze laatste vennootschap in uitsluitende eigendom heeft bezeten, kan zij eveneens worden vrijgesteld van de roerende voorheffing die volgens de Belgische wetgeving op de dividendes van die aandelen of delen is verschuldigd, op voorwaarde dat zij zulks schriftelijk aanvraagt binnen de termijn waarin haar jaarlijkse aangifte moet worden ingediend; maar bij de wederuitkering van die aldus vrijgestelde dividendes aan haar eigen aandeelhouders, mogen die dividendes niet in mindering worden gebracht van de aan de roerende voorheffing te onderwerpen uitgekeerde dividendes. Deze bepaling is niet van toepassing als de eerste vennootschap op geldige wijze de aanslag van haar winsten in de personenbelasting heeft gekozen.

In het geval dat de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de vrijstelling van vennootschapsbelasting tot het nettobedrag van de dividendes die een vennootschap, verblijfhouder van België, ontvangt van een andere vennootschap, verblijfhouder van België, zodanig worden gewijzigd dat de vrijstelling wordt beperkt tot dividendes in verband met deelnemingen van een zekere belangrijkheid in het kapitaal van de tweede vennootschap, zal de bepaling van vorig lid slechts van toepassing zijn op door vennootschappen, verblijfhouders van Denemarken, toegekende dividendes voor zover deze verband houden met deelnemingen van dezelfde belangrijkheid in het kapitaal van zulke vennootschappen.

5° Indien volgens de Belgische wetgeving verliezen, welke een onderneming van België in een in Denemarken gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onderneming in België werkelijk in mindering van de winsten werden gebracht, is de vrijstelling volgens 1° in België niet van toepassing op de winsten van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kunnen worden toegerekend, in de mate dat die winsten ook in Denemarken van belasting werden vrijgesteld wegens hun compensatie met die verliezen.

§ 2. In Denemarken wordt dubbele belasting op de volgende wijze voorkomen :

1° Indien een verblijfhouder van Denemarken inkomsten verkrijgt die volgens de bepalingen van de Overeenkomst in België belastbaar zijn, vermindert Denemarken de in artikel 2, paragraaf 3, 2°, a tot g, vermelde Deense belasting over de inkomsten van die verblijfhouder met een bedrag dat gelijk is aan de Belgische belasting op dezelfde inkomsten. De aldus verleende vermindering zal echter niet hoger zijn dan het deel van de voormelde Deense belasting, berekend vóór de vermindering, dat evenredig betrekking heeft op die in België belastbare inkomsten. Het eventuele overschot van Belgische belasting wordt in mindering gebracht op de in artikel 2, paragraaf 3, 2°, h, bedoelde Deense belasting op het vermogen, maar de aldus verleende vermindering mag niet hoger zijn dan het deel van die belasting, berekend vóór de vermindering, dat evenredig betrekking heeft op het vermogen waaruit de in België belastbare inkomsten voortkomen.

2° Indien een vennootschap, verblijfhouder van Denemarken, dividendes verkrijgt van een vennootschap, verblijfhouder van België, wordt bij de onder 1° hierboven bedoelde vermindering, naast de Belgische belasting die ter zake van de dividendes verschuldigd is volgens artikel 10, rekening gehouden met de Belgische belasting door deze laatste vennootschap verschuldigd met

toute la durée de la période imposable au cours de laquelle elle a reçu les dividendes, la propriété d'au moins un quart du capital de la société résidente de la Belgique.

3° Lorsqu'un résident du Danemark reçoit des revenus ou possède des éléments de fortune qui, en vertu des dispositions de la Convention, sont imposables exclusivement en Belgique, le Danemark peut néanmoins comprendre ces revenus ou éléments de fortune dans la base imposable de ce résident, mais il déduit de l'impôt dû par ce résident la fraction dudit impôt, calculé avant la déduction, qui correspond proportionnellement auxdits revenus ou éléments de fortune belges.

VI. DISPOSITIONS SPECIALES

Article 24

Non-discrimination

§ 1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat se trouvant dans la même situation.

§ 2. Le terme « nationaux » désigne :

1° toutes les personnes physiques qui possèdent la nationalité d'un Etat contractant;

2° toutes les sociétés constituées conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant.

§ 3. Les apatrides ne sont soumis dans un Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet Etat se trouvant dans la même situation.

§ 4. 1° Les personnes physiques résidentes d'un Etat contractant qui sont imposables dans l'autre Etat y bénéficient, pour l'assiette des impôts visés à l'article 2, des exemptions, abattements à la base, déductions ou autres avantages, qui sont accordés, en raison de leurs charges de familles, aux personnes physiques, ressortissantes de cet autre Etat, qui n'en sont pas des résidents.

2° Le résident du Danemark qui dispose d'une habitation en Belgique y est imposable, comme le ressortissant belge qui n'est pas résident de la Belgique, sur un montant minimal de revenu égal à deux fois le revenu cadastral de cette habitation.

§ 5. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité.

Cette disposition ne peut être interprétée comme empêchant un Etat contractant d'imposer globalement les bénéfices imputables à l'établissement stable dont dispose dans cet Etat une société résidente de l'autre Etat ou un groupement de personnes ayant son siège de direction effective dans cet autre Etat, au taux fixé par sa législation nationale, à condition que ce taux n'excède pas, en principal, le taux maximal applicable à l'ensemble ou à une fraction des bénéfices des sociétés résidentes de ce premier Etat.

§ 6. Sauf en cas d'application des articles 9, 11, paragraphe 6, et 12, paragraphe 5, les intérêts, redevances et autres frais payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

betrekking tot haar winsten, op voorwaarde dat de vennootschap, verblijfhouder van Denemarken, gedurende het volledige belastbare tijdperk waarin zij de dividenden heeft ontvangen, ten minste een vierde van het kapitaal van de vennootschap, verblijfhouder van België, in eigendom heeft bezeten.

3° Indien een verblijfhouder van Denemarken inkomsten ontvangt of vermogensbestanddelen bezit die volgens de bepalingen van de Overeenkomst uitsluitend in België belastbaar zijn, mag Denemarken niettemin die inkomsten of vermogensbestanddelen in de belastbare grondslag van die verblijfhouder begripen, maar vermindert het de belasting van die verblijfhouder met het deel van die belasting, berekend vóór de vermindering, dat evenredig betrekking heeft op die Belgische inkomsten of vermogensbestanddelen.

VI. BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 24

Non-discriminatie

§ 1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting, die anders of drukkender is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 2. De uitdrukking « onderdanen » betekent :

1° alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezitten;

2° alle vennootschappen opgericht overeenkomstig de wetgeving die van kracht is in een overeenkomstsluitende Staat.

§ 3. Staatlozen worden in een overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting die anders of drukkender is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 4. 1° Natuurlijke personen die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat en die in de andere Staat belastbaar zijn, genieten aldaar voor de vestiging van de in artikel 2 bedoelde belastingen de vrijstellingen, aftrekken, verminderingen of andere tegemoetkomingen, die uit hoofde van gezinslasten worden verleend aan natuurlijke personen, onderdanen van die andere Staat, die daarvan geen verblijfhouder zijn.

2° Een verblijfhouder van Denemarken die in België over een woning beschikt, is aldaar belastbaar zoals een Belgische onderdaan die geen verblijfhouder van België is, op een inkomstenbedrag van ten minste tweemaal het kadastraal inkomen van die woning.

§ 5. De belastingheffing van een vaste inrichting, die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

Deze bepaling mag niet dusdanig worden uitgelegd, dat zij een overeenkomstsluitende Staat belet de winsten die kunnen worden toegerekend aan de in die Staat gelegen vaste inrichting van een vennootschap, verblijfhouder van de andere Staat, of van een vereniging van personen, waarvan de plaats van werkelijke leiding in die andere Staat is gelegen, gezamenlijk aan belasting te onderwerpen tegen het tarief dat door zijn wetgeving is bepaald, op voorwaarde dat dit laatste in hoofdsom niet hoger is dan het hoogste tarief dat van toepassing is ter zake van het geheel of enig deel van de winsten van vennootschappen, verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat.

§ 6. Behoudens het geval van toepassing van de artikelen 9, 11, paragraaf 6 en 12, paragraaf 5, kunnen interest, royalty's en andere kosten, die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, voor de vaststelling van de belastbare winsten van die onderneming in mindering worden gebracht op dezelfde voorwaarden, alsof zij aan een verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald.

Even zo worden de schulden van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat tegenover een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat voor de vaststelling van het belastbare vermogen van die onderneming in mindering gebracht op dezelfde voorwaarden, alsof zij tegenover een verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat zouden zijn aangegaan.

§ 7. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujetties les autres entreprises de même nature de ce premier Etat.

§ 8. Le terme « imposition » désigne dans le présent article les impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25

Procédure amiable

§ 1. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par chacun des deux Etats entraînent ou entraîneront pour lui une double imposition non conforme à la présente Convention, il peut, sans préjudice des recours prévus par la législation nationale de ces Etats, adresser à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont il est un résident une demande écrite et motivée de révision de cette imposition. Pour être recevable, ladite demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la notification ou de la perception à la source de la seconde imposition.

§ 2. L'autorité compétente visée au paragraphe 1 s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'apporter une solution satisfaisante, de régler la question par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une double imposition non conforme à la Convention.

§ 3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peut donner lieu l'application de la Convention.

§ 4. Les autorités compétentes des Etats contractants se concertent au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues à cette Convention.

Article 26

Echange de renseignements

§ 1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention et celles des lois internes des Etats contractants relatives aux impôts visés par celle-ci, dans la mesure où l'imposition qu'elles prévoient est conforme à la Convention.

Tout renseignement ainsi obtenu doit être tenu secret; il ne peut être communiqué, en dehors du contribuable ou de son mandataire, qu'aux personnes ou autorités chargées de l'établissement ou du recouvrement des impôts visés par la présente Convention et des réclamations et recours y relatifs, ainsi qu'aux autorités judiciaires en vue de poursuites pénales.

§ 2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'un des Etats contractants l'obligation :

1° de prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

2° de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

3° de transmettre des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

§ 7. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele onmiddellijk of middellijk in het bezit is van, of wordt beheerst door één of meer verblijfhouders van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting die anders of drukkender is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 8. In dit artikel betekent de uitdrukking « belastingheffing » de belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 25

Regeling voor onderling overleg

§ 1. Indien een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een dubbele belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, schriftelijk een met redenen omkleed verzoek om herziening van die belastingheffing richten aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat, waarvan hij verblijfhouder is. Om ontvankelijk te zijn moet dat verzoek worden ingediend binnen een termijn van twee jaren vanaf de betekening of vanaf de inning bij de bron van de tweede aanslag.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een dubbele belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, te vermijden.

§ 3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

§ 4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijzen die de verblijfhouders van elke Staat moeten voorleggen om in de andere Staat de bij deze Overeenkomst vastgestelde belastingvrijstellingen of -verminderingen te genieten.

Artikel 26

Uitwisseling van inlichtingen

§ 1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoerig te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst en aan die van de nationale wetten van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, voor zover de belastingheffing waarin deze voorzien in overeenstemming is met de Overeenkomst.

Elke aldus bekomen inlichting moet geheim worden gehouden; buiten de belastingplichtige of zijn gevolmachtigde, mag zij slechts worden medegedeeld aan personen of autoriteiten die belast zijn met de vestiging of de invordering van de in deze Overeenkomst bedoelde belastingen en met de desbetreffende bezwaarschriften en verhalen, alsmede aan de gerechtelijke autoriteiten met het oog op strafrechtelijke vervolgingen.

§ 2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd, dat zij een van de overeenkomstsluitende Staten de verplichting opleggen :

1° administratieve maatregelen te nemen, welke afwijken van zijn eigen wetgeving of van zijn administratieve praktijk of van die van de andere overeenkomstsluitende Staat;

2° bijzonderheden te verstrekken, die niet verkrijgbaar zouden zijn volgens zijn eigen wetgeving of binnen het raam van zijn normale administratieve praktijk of die van de andere overeenkomstsluitende Staat;

3° inlichtingen te verstrekken, die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden omvatten, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Article 27

Assistance au recouvrement

§ 1. Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins de notifier et de recouvrer en principal, accroissements, additionnels, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal, les impôts visés à l'article 2.

§ 2. Sur requête de l'autorité compétente d'un Etat contractant, l'autorité compétente de l'autre Etat contractant assure, suivant les dispositions légales et réglementaires applicables à la notification et au recouvrement desdits impôts de ce dernier Etat, la notification et le recouvrement des créances fiscales visées au paragraphe 1, qui sont exigibles dans le premier Etat. Ces créances ne jouissent d'aucun privilège dans l'Etat requis et celui-ci n'est pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou réglementaires de l'Etat requérant.

§ 3. Les requêtes visées au paragraphe 2 sont appuyées d'une copie officielle des titres exécutoires, accompagnée, s'il échet, d'une copie officielle des décisions passées en force de chose jugée.

§ 4. En ce qui concerne les créances fiscales qui sont susceptibles de recours, l'autorité compétente d'un Etat contractant peut, pour la sauvegarde de ses droits, demander à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant de prendre les mesures conservatoires prévues par la législation de celui-ci; les dispositions des paragraphes 1 à 3 sont applicables, *mutatis mutandis*, à ces mesures.

§ 5. L'article 26, paragraphe 1, alinéa 2, s'applique également à tout renseignement porté, en exécution du présent article, à la connaissance de l'autorité compétente de l'Etat requis.

Article 28

Divers

§ 1. Aucune disposition de la présente Convention ne peut avoir pour effet de limiter l'imposition d'une société résidente de la Belgique en cas de rachat de ses propres actions ou parts ou à l'occasion du partage de son avoir social.

§ 2. Les dispositions de la Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques et des postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

§ 3. Aux fins de la Convention, les membres d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire d'un Etat contractant accrédités dans l'autre Etat contractant ou dans un Etat tiers, qui ont la nationalité de l'Etat accréditant, sont réputés être résidents dudit Etat s'ils y sont soumis aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, que les résidents de cet Etat.

§ 4. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire d'un Etat tiers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un Etat contractant et ne sont pas traités comme des résidents dans l'un ou l'autre Etat contractant en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune.

§ 5. Les Ministres des Finances des Etats contractants ou leurs délégués communiquent directement entre eux pour l'application de la Convention.

Article 29

Extension territoriale

§ 1. La présente Convention peut être étendue, telle quelle ou avec les modifications nécessaires, à tout ou partie du territoire du Danemark qui n'est pas compris dans le champ d'application de la Convention et qui perçoit des impôts analogues à ceux aux-

Artikel 27

Invorderingsbijstand

§ 1. De overeenkomstsluitende Staten nemen op zich elkander hulp en bijstand te verlenen voor de betekening en de invordering van de in artikel 2 bedoelde belastingen in hoofdsom, verhogingen, opcentiemen, interest, kosten en boeten van niet strafrechtelijke aard.

§ 2. Op verzoekschrift van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat zorgt de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat, overeenkomstig de wetten en de regels welke voor de betekening en de invordering van zijn eigen belastingen van toepassing zijn, voor de betekening en de invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingvorderingen die in de eerstbedoelde Staat eisbaar zijn. Zodanige vorderingen genieten geen enkel voorrecht in de aangezochte Staat en deze is niet gehouden uitvoeringsmiddelen aan te wenden die niet toegelaten zijn door de wetten of de regels van de verzoekende Staat.

§ 3. De in paragraaf 2 bedoelde verzoekschriften worden gestuurd met een officieel afschrift van de uitvoerbare titels, eventueel vergezeld van een officieel afschrift van de beslissingen die het gezag van het gewijsde hebben verworven.

§ 4. Met betrekking tot belastingvorderingen waartegen beroep openstaat, mag de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat, om zijn rechten te vrijwaren, de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken de conservatoire maatregelen te nemen waarin diens wetgeving voorziet; de bepalingen van de paragrafen 1 tot 3 zijn *mutatis mutandis* op die maatregelen van toepassing.

§ 5. Artikel 26, paragraaf 1, lid 2, is mede van toepassing op elke inlichting die, ingevolge dit artikel, ter kennis van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Staat wordt gebracht.

Artikel 28

Varia

§ 1. Generlei bepaling van deze Overeenkomst kan dusdanig uitwerking hebben dat de belastingheffing beperkt wordt van een vennootschap, verblijfhouder van België, in geval van inkoop van haar eigen aandelen of delen of naar aanleiding van de verdeling van haar maatschappelijk vermogen.

§ 2. De bepalingen van de Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan, die leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere akkoorden.

§ 3. Voor de toepassing van de Overeenkomst worden de leden van een diplomatieke zending of een consulaire post van een overeenkomstsluitende Staat die in de andere overeenkomstsluitende Staat of in een derde Staat geaccrediteerd zijn en die de nationaliteit van de zendstaat bezitten, geacht verblijfhouder van die Staat te zijn indien zij aldaar, op het stuk van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, aan dezelfde verplichtingen onderworpen zijn als de verblijfhouders van die Staat.

§ 4. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of hun ambtenaren, noch op de leden van een diplomatieke zending of een consulaire post van een derde Staat, wanneer deze zich op het grondgebied van een overeenkomstsluitende Staat bevinden en op het stuk van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen in de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat niet als verblijfhouders worden behandeld.

§ 5. De Ministers van Financiën van de overeenkomstsluitende Staten of hun lasthebbers stellen zich rechtstreeks met elkander in verbinding voor de toepassing van de Overeenkomst.

Artikel 29

Uithreiding tot andere gebieden

§ 1. Deze Overeenkomst kan ongewijzigd of met noodzakelijke wijzigingen worden uitgebreid tot geheel of tot elk deel van het grondgebied van Denemarken dat niet onder de toepassing van de Overeenkomst valt en dat gelijksoortige belastingen heft als de

quels s'applique la Convention. Une telle extension prend effet à partir de la date, avec les modifications et dans les conditions — y compris les conditions relatives à la cessation d'application — qui sont fixées, de commun accord entre les Etats contractants, par échange de notes diplomatiques ou selon toute autre procédure conforme à leurs dispositions constitutionnelles.

§ 2. A moins que les deux Etats contractants n'en soient convenus autrement, lorsque la Convention sera dénoncée par l'un d'eux en vertu de l'article 31, elle cessera de s'appliquer, dans les conditions prévues à cet article, à toute partie du territoire du Danemark à laquelle elle a été étendue conformément au présent article.

VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 30

Entrée en vigueur et suspension d'effets de conventions antérieures

§ 1. La présente Convention entrera en vigueur le quinzième jour suivant celui où les Etats contractants se seront notifiés que la procédure constitutionnellement requise est accomplie.

§ 2. Les dispositions de la Convention seront applicables :

1° aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement après le 31 décembre de l'année au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur conformément au paragraphe 1;

2° aux autres impôts établis sur des revenus de périodes impossibles prenant fin après le 31 décembre de la même année.

§ 3. Les dispositions de la Convention conclue entre la Belgique et le Danemark, le 21 décembre 1928, en vue d'éviter la double imposition des revenus des entreprises de navigation maritime et de la Convention conclue entre ces deux Etats, le 23 octobre 1961, en vue d'éviter la double imposition des revenus des entreprises de navigation aérienne, cesseront de s'appliquer pendant la durée d'application de l'article 8 de la présente Convention.

Article 31

Dénonciation

La présente Convention restera indéfiniment en vigueur; mais chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année suivant celle de l'entrée en vigueur, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la Convention s'appliquera pour la dernière fois :

1° aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement au plus tard le 31 décembre de l'année de la dénonciation;

2° aux autres impôts établis sur des revenus de périodes impossibles prenant fin au plus tard le 31 décembre de la même année.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des deux Etats ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Bruxelles, le 16.X.1969 en double exemplaire, en langue française, en langue néerlandaise et en langue danoise, les trois textes faisant également foi.

Pour le Royaume de Belgique :

Pierre Harmel

Pour le Royaume de Danemark :

Poul Hartling

belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Zodanige uitbreiding treedt in werking met ingang van de datum, met de wijzigingen en op de voorwaarden — daaronder begrepen de voorwaarden met betrekking tot de beëindiging — welke tussen de overeenkomstsluitende Staten in onderlinge overeenstemming worden vastgelegd bij diplomatieke notawisseling of op andere wijze in overeenstemming met hun grondwettelijke bepalingen.

§ 2. Tenzij door de twee overeenkomstsluitende Staten anders is overeengekomen, zal de opzegging van de Overeenkomst door een van hen op grond van artikel 31, op de in dat artikel bepaalde voorwaarden een einde maken aan de toepassing van de Overeenkomst ten opzichte van elk deel van het grondgebied van Denemarken waartoe zij overeenkomstig dit artikel is uitgebreid.

VII. SLOTBEPALINGEN

Artikel 30

Inwerkingtreding en schorsing van vroegere overeenkomsten

§ 1. Deze Overeenkomst zal in werking treden op de vijftiende dag die volgt op de dag waarop de overeenkomstsluitende Staten elkander zullen hebben betekend dat de volgens hun grondwet vereiste procedure is vervuld.

§ 2. De bepalingen van de Overeenkomst zullen van toepassing zijn:

1° op de bij de bron verschuldigde belastingen met betrekking tot inkomsten welke normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld na 31 december van het jaar waarin de Overeenkomst volgens paragraaf 1 in werking is getreden;

2° op de andere belastingen geheven naar de inkomsten van belastbare tijdperken eindigend na 31 december van hetzelfde jaar.

§ 3. De bepalingen van de op 21 december 1928 tussen België en Denemarken gesloten Overeenkomst ter vermindering van dubbele belasting van de inkomsten van scheepvaartondernemingen en de op 23 oktober 1961 tussen deze twee Staten gesloten Overeenkomst ter vermindering van dubbele belasting van de inkomsten uit de uitoefening van de luchtvaart, zullen ophouden van toepassing te zijn zolang artikel 8 van deze Overeenkomst van toepassing is.

Artikel 31

Opzegging

Deze Overeenkomst zal voor onbepaalde tijd in werking blijven, maar elk van de overeenkomstsluitende Staten kan tot de 30e juni van elk kalenderjaar met ingang van het vijfde jaar volgend op het jaar van de inwerkingtreding, aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, zal de Overeenkomst voor de laatste maal van toepassing zijn :

1° op de bij de bron verschuldigde belastingen met betrekking tot inkomsten welke normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld tot de 31e december van het jaar waarin de opzegging is gedaan;

2° op de andere belastingen geheven naar de inkomsten van belastbare tijdperken die normaal ten laatste op 31 december van hetzelfde jaar eindigen.

Ten blijke waarvan de Gevolmachtigden van beide Staten deze Overeenkomst hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

Gedaan te Brussel, op 16.X.1969, in tweevoud in de Nederlandse, de Franse en de Deense taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België :

Pierre Harmel

Voor het Koninkrijk Denemarken :

Poul Hartling